Doğan Kardeş

SAYI 43 | 26 EKİM 1970 | 75 KURUŞ

CUMHURİYET BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!..

ALTIN

(2)

JO'NUN HALASI BÜTÜN SERVETİNİ OLİMPİYATTA EN YÜKSEK DERECEYİ ALACAK YEĞENİNE BIRAKIYORDU. JO YÜZME ÖĞRENMEYE KARAR VERDİ.

O GÜN MADEN OCAĞINDA BİR KAZA OLMUŞ, JO'NUN BABASI DA AĞIR YARALANMIŞTI.

BİR AY SONRA HASTANEDE...

AMCAMIN İKİ KIZI DA YÜZME BİLİYORMUŞ. BEN İSE DAHA YENİ ÖĞRENECEĞİM, BABA.

OLSUN! ÇALIŞIRSAN HEPSİNİ GEÇERSİN KIZIM!

EVET, BABACIĞIM. ÖYLE ÇALIŞACAĞIM Kİ, DÜNYA ŞAMPİYONU OLACAĞIM!

EVET, YAVRUM.! ŞAMPİYON OLMAK İÇİN ÇALIŞ, PARA KAZANMAK İÇİN DEĞİL!...

ERTESİ GÜN, OKULDAN SONRA, JO YÜZME KLÜBÜNE GİTTİ...

EVET KIZIM. KISA ZAMANDA YÜZME ÖĞRETEBİLİRİZ. ÜYE YAZILMAK İÇİN DÖRT İNGİLİZ LİRASI VERECEKSİNİZ.

DÖRT LİRA!

BU PARAYI NEREDEN BULACAĞIM?... BABAMDAN İSTEYEMEM...

TAMAM! BULDUM! GEÇEN HAFTA GAZETE SATICISI İSTİYORLARDI!

İNŞALLAH ARADIKLARI SATICIYI BULAMAMIŞLARDIR!

GAZETE SATICISI ARIYORDUNUZ, BULDUNUZ MU EFENDİM?

HAYIR KIZIM... SEN Mİ SATMAK İSTİYORSUN? HAFTADA ON ŞİLİN. YARIN SABAH ALTI BUÇUKTA GEL!

NERELERDESİN, ABLA? ANNEM SENİ ARIYOR. ÇABUK GEL!

MERAK ETME, ANNEM BANA KIZMAZ. ANLAYIŞLIDIR!..

JO'NUN ANNESİ KIZININ ÇALIŞIP PARA KAZANMAK İSTEMESİNE SEVİNMİŞTİ..

BRRR! NE SOĞUK! SOKAKLARI HİÇ BU KADAR TENHA GÖRMEMİŞTİM!...

AFERİN JO. TAM VAKTİNDE GELDİN. GEL BAKAYIM!

YARIM SAAT SONRA...

AMA NE DE AĞIRMIŞ!

MADALYA

OLİMPİYAT OYUNLARI

EYVAH!

NE YAPTIN, SERSEM KIZ! GAZETELER MAHVOLDU! HADİ, TOPLA GETİR BAKAYIM!

İKİ İNGİLİZ LİRASI ZARAR!.. BUNU KİM ÖDEYECEK ŞİMDİ?.. BABANDAN İSTEYEMEM Kİ!...

HAYIR EFENDİM, İSTEMEYİN SAKIN. BEN ÖDERİM. BORCUM OLSUN!

JO, ŞİMDİ PARA KAZANMAK İÇİN KOMŞULARA İŞ GÖRÜYORDU.

..İLK HAFTANIN SONUNDA...

DAHA TOPLU TOPLU ONYEDİ ŞİLİN KAZANMIŞIM. AYLARCA ÇALIŞMALIYIM...

PARALARINI MI SAYIYORSUN ABLA? NEKADAR AZ!

SENİN BU KADAR DA YOK YA!

KİM DEMİŞ! ŞUNLARA BAK!

AH, ALLEN! NE ÇOK PARAN VAR! EN AŞAĞI İKİ LİRA!

TAM ÜÇ LİRA! STADYUM KAPISINDAKİ ARABALARI YIKAYARAK KAZANDIM!

TEBRİK EDERİM SENİ...

ÜÇ HAFTA SONRA..

E, JO DEMEK KLÜBE YAZILDIN HA? BAKAYIM MAYONA?

İŞTE!

AMAN NE GÜZEL! KLÜBÜN ARMASINI DA DİKTİRMİŞSİN!

HEPSİ TAMAM! BİR, YÜZME ÖĞRENMEK KALDI!..

-ARKASI VAR-

SÜPER 3

GEZEGENDE SAVAŞ

Saçak, Cakcak ve Yumurcak'tan kurulu Süper - 3 ekibi, Xnox gezegeninin amansız düşmanları Kuzeylilerle Güneylilere tutsak düşerler. Su yüzünden yıllar yılı süren bu savaş sonucu, kardeş kardeşe düşman olmuş, herkes hayatından usanmıştır.

4

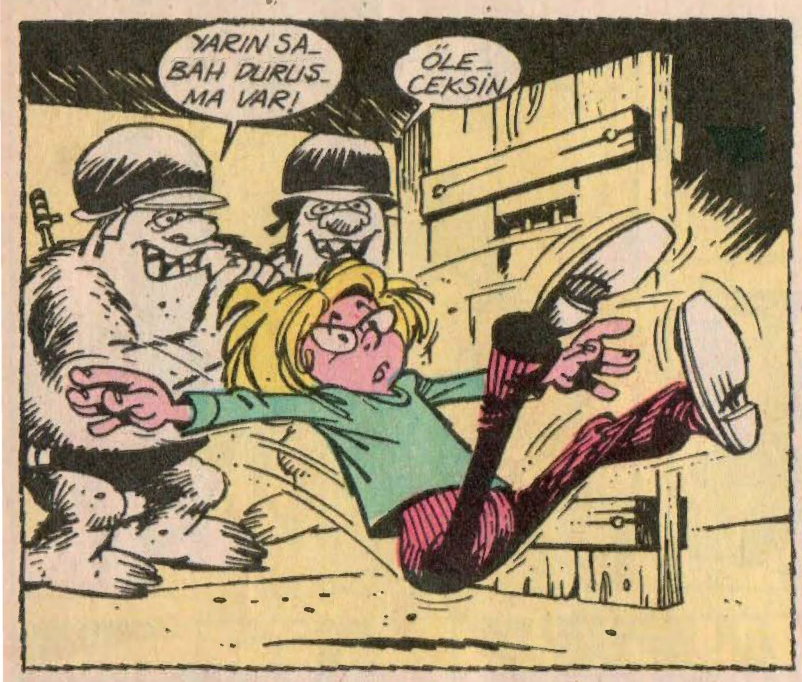

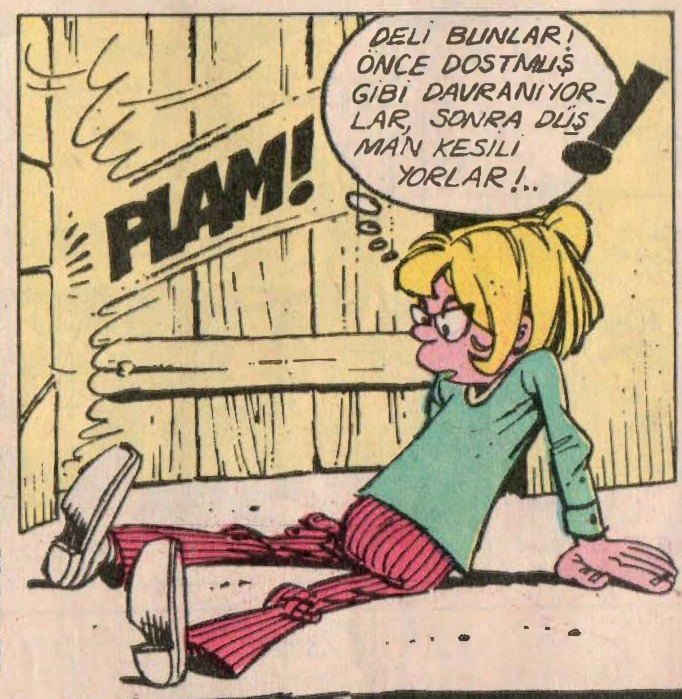

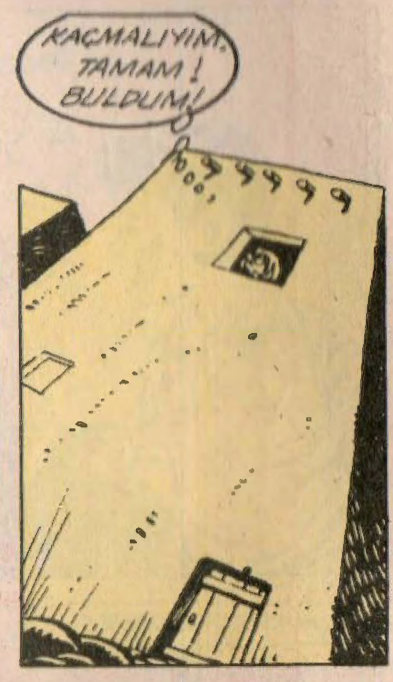

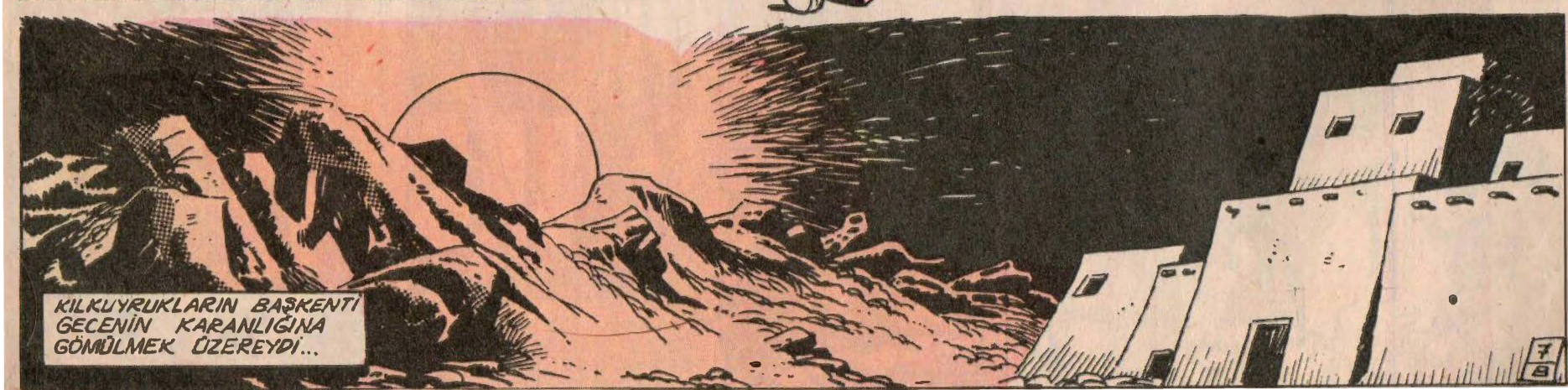

CAKCAK

SACAK

YUMURCAK

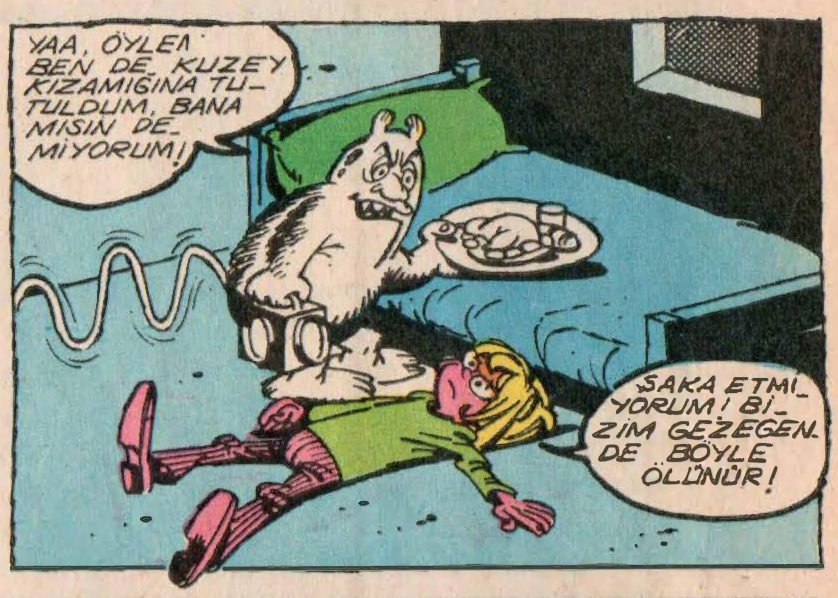

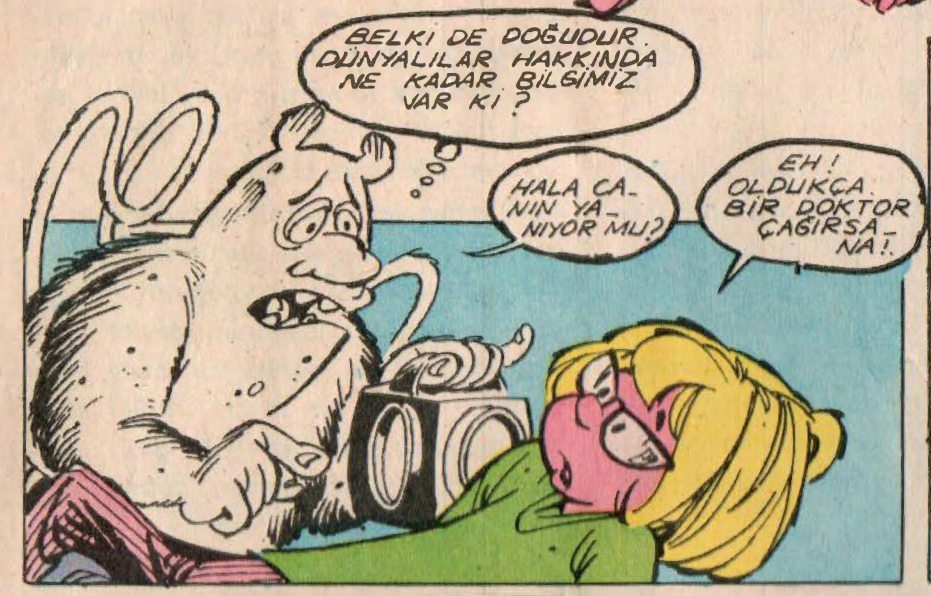

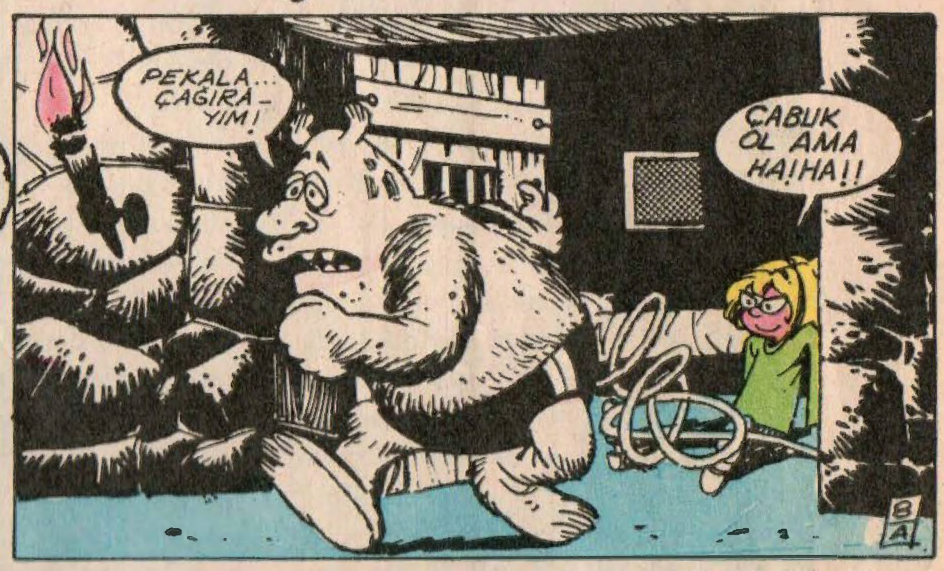

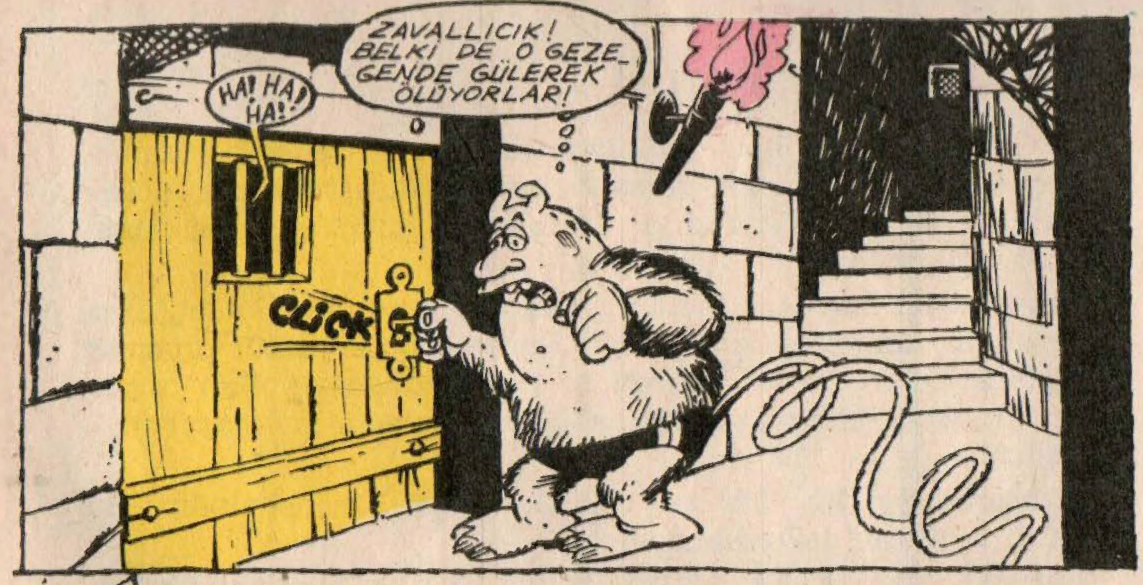

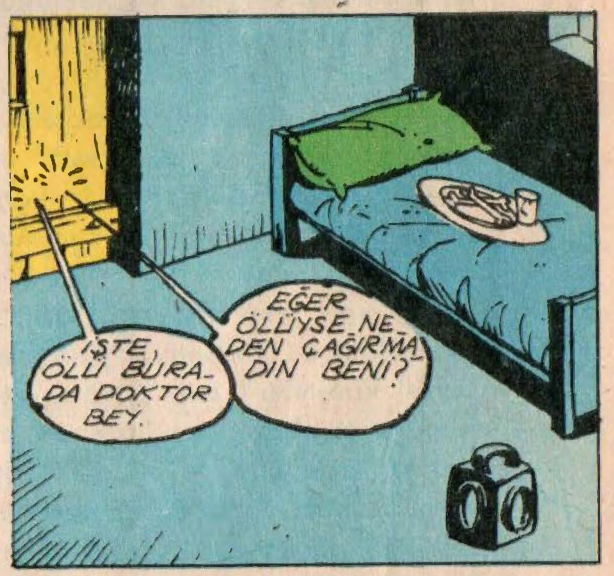

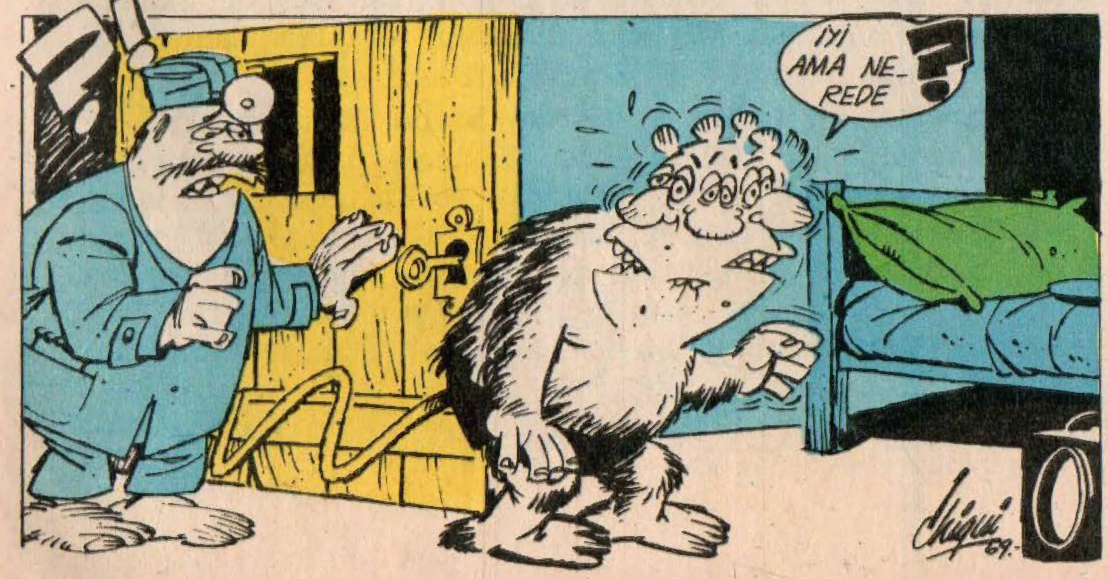

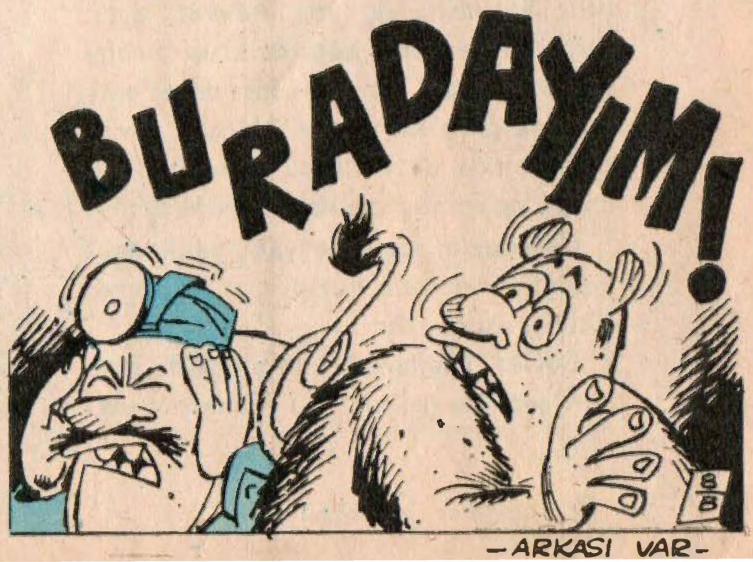

-ARKASI VAR-

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Cumhuriyet Nedır?

Cumhuriyet rejimi, yasama, yürütme, yargı hak ve yetkisinin kaynağının halkta olduğu inancına dayanır.

Cumhuriyet, bir devlet yönetim şeklidir. Cumhuriyet yönetiminde halk, egemenliği elinde bulundurur, bunu seçtiği temsilciler yoluyla kullanır.

Anayasa hukuku devlet şekillerini iki kategoriye ayırır:

1 — Monarşiler: Devlet kuruluşunun bir tek kişi etrafında teşkilâtlanışıdır.

2 — Cumhuriyetler: Devlet başında belli bir süre için seçimle gelen bir başkan vardır, onun etrafında muhtelif meclisler bulunur.

Tarih boyunca gelip geçen ya da bugün mevcut devletleri bu kategorilerden birine sokmak mümkündür. Ama, hiçbiri ötekine tıpatıp benzemez. Bu noktayı hatırda tutmak şartıyla «cumhuriyet» dediğimiz devlet şeklinin ana çizgilerini belirtebiliriz:

Bu kelimenin sözlük anlamı «Halka ait hükümet şekli ki, hükümdarın yerine halkın seçtiği bir başkan bulunması»dır.

Eski Yunan filozofu Aristoteles (Aristo) cumhuriyeti şöyle tarif eder: «Devleti çoğunluğun çıkarlarını gözeterek halk yönetirse, ona cumhuriyet denir.»

Bu ana fikri işleyen, geliştiren Montesquieu: «Yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri tek şahısta ya da kurulda toplandığı takdirde, adı cumhuriyet dahi olsa ve organlar seçimle gelse bile, o rejim, halk yönetimi niteliğini taşımaz» diyor. Bu durumda, cumhuriyet, öyle bir devlet şeklidir ki, onda üç ana kuvvet, ayrı, birbirlerine karşı bağımsız ve birbirlerini dengeli bir surette denetleme esasına göre kurulmuş olacak, devletin başında da belli bir süre için seçimle gelen bir başkan bulunacaktır.

Çağımızın cumhuriyet şeklindeki devletlerinde ana kuruluşlar ve temel fikirler şunlardır:

Devlet Başkanlığı: Belli bir süre için seçimle gelinir. Bu makamın yetkileri az, görevi sınırlı ve genellikle temsilidir.

Yasama organı: Seçimle gelen ve halkın vekâletini haiz sayılan bir veya iki meclisten kurulur. Seçimler, gitgide genel oy haline getirilmiş, devlet prizmasının tabanı genişletilmiştir. Günümüzde toplumların çok büyümüş olması dolayısiyle, «doğrudan doğruya temsil» ortadan kalkmıştır.

Yürütme organı: Ya devlet başkanının ya da hükümet başkanının sorumluluğu ve yönetimi altında, meclislere hesap vermekle görevli «kabine»dir. Vatandaşa karşı, hürriyet ve eşitlik prensiplerine uygun kanunlar dairesinde tarafsız muamele etmek zorunda olan teknik «idare» yürütme organının amme hizmetlerini görme vasıtasıdır.

Yargı organı: Başta anayasa mahkemesi ile her derecedeki adlî ve idarî mahkemeleri teşkil eden bağımsız hâkimler, millet adına «yargılama ve hüküm verme» hakkını kullanırlar.

Cumhuriyette iki ana fikir hâkimdir: Hürriyet ve eşitlik prensipleri. Genel olarak insanlara ve özellikle vatandaşlara tanınmış olan tekmil temel haklar ve çeşitli hürriyetler, bu iki ana fikirden doğar.

Cumhuriyet rejimini şöyle özetleyebiliriz: Yasama, yürütme, yargı, hak ve yetkisinin kaynağının halkta olduğu inancına dayanan devlet şekline cumhuriyet denir. Bu inanç kaybolduğu ya da bir tarafa itildiği gün, Montesquieu'nün belirttiği gibi, devletin adı ne olursa olsun, cumhuriyet bir esaretten ibaret kalır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

Türkiye Devleti bir cumhuriyettir. Devlet şeklinin cumhuriyet olduğu hakkındaki Anayasa hükmü değiştirilemez, değiştirilmesi de teklif edilemez. Devletin resmi dili Türkçe, başkenti Ankara'dır.

Egemenlik kayıtsız şartsız Türk milletinindir. Millet, egemenliğini, Anayasa'nın koyduğu esaslara göre yetkili organlar eliyle kullanır. Devlet kudreti ve egemenlik, bu yetkili organlar arasında bölüştürülmüş, sağlam bir dengeye dayandırılmıştır.

Yasama yetkisi, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir. Bu yetki kimseye devredilemez.

Devletimizin temeli, 9.7.1961 tarihli Anayasa'mızdaki ilkelere dayanır. Bu kanunda, yurttaşların sahip oldukları haklar, temel hürriyetler etraflı bir surette belirtilmiştir.

Anayasa'mız yurdumuzda yaşıyan bütün insanlara kişi ve konut dokunulmazlığını, yerleşme, düşünce, inanç, vicdan, din, bilim, sanat, basın, yayın, düzeltme, cevap, toplantı, gösteri yürüyüşleri, dernek kurma, güvenlik, hak arama, tabii yargı yolu, ispat, mülkiyet, çalışma ve sözleşme, dinlenme, ücrette adalet sağlanması, grev, sağlık haklarını ve hürriyetlerini bahşetmiştir. Yurttaşlarımız bu temel hak ve hürriyetlerden öncelikle yararlanırlar.

Kardeşlerden Cumhuriyet Şiirleri

*
**

CUMHURİYET VE ATAM

İnsanlıkla ün aldı
Tarihinde bu millet.
Atamdan eser kaldı,
Ülkümüz cumhuriyet.
Zaferlerle doldurdu
Ömrünü her cephede.
Sönmez bir ışık oldu
Şimdi Anıttepe'de!

İZZET AKAR
(Ortaokul 1/A - IĞDIR)

CUMHURİYET

Vatan, bayrak, millet,
İlle de cumhuriyet.

Şan, şeref, devlet,
İlle de cumhuriyet.

Kan, savaş, zafer,
İlle de cumhuriyet.

İhtilâl, devrim, istiklâl,
İlle de cumhuriyet.

SEFA ULUKAN (ADANA)

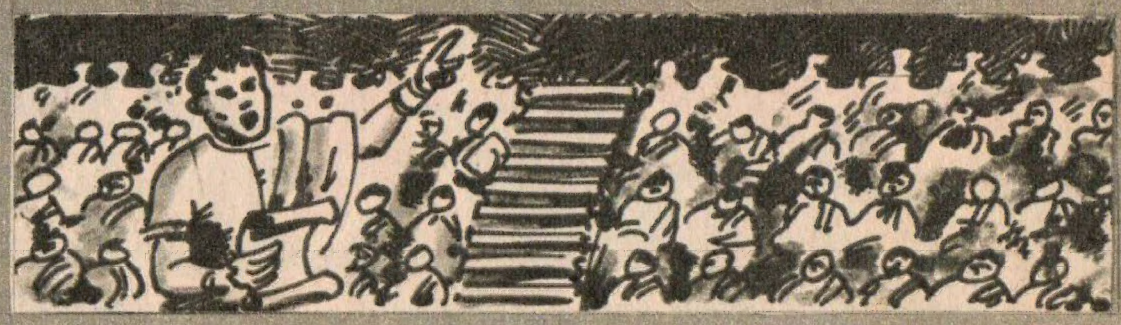

TARİHTE CUMHURİYET

Cumhuriyet deyimi tarihçiler tarafından ilk olarak, Etrüsk kralların memleketten çıkarılmasından sonra Roma'da kurulan hükümet için kullanılmıştır. Bazı tarihçiler bu deyimi eski Yunan şehir devlet'eri için de kullanırlar. Bu idareler gerçekten birer monarşi değildi, devlet işlerinde nispeten müşterek bir idare vardı. İmparatorluk ve krallıklarda olduğu gibi devlet başkanlığı babadan oğula veya hanedanın öteki üyelerine geçmezdi.

Ortaçağ'da İtalya'daki Venedik, Cenova ve Floransa gibi küçük devletler «cumhuriyet» adını taşırlardı. Fakat buralardaki devlet şekli gerçek bir halk idaresi değildi.

Vatandaşa hürriyet ve eşitlik getiren cumhuriyetlere, ancak 18. yüzyılın ikinci yarısında, Amerika Birleşik Devletleri İstiklâl Hareketi ve Fransız Büyük İhtilâli imkân hazırlamıştır.

19. yüzyıl, bir devlet şekli olarak cumhuriyetin Avrupa'da ve Amerika'da belirmesi, gelişmesi ve yerleşmesi için girişilen çetin ve kanlı mücadelelerle geçmiştir.

Bir cumhuriyet yönetimi gerçek anlamıyla demokrasi değildir. Çünkü demokrasi doğrudan doğruya memleket halkının bir araya gelerek kanunlar yapması, bu kanunları uygulayacak kimseleri seçmesi demektir. Halbuki memleketlerdeki nüfus çokluğu saf demokrasinin tatbikine asla imkân vermez. Bu bakımdan vatandaşların büyük çoğunluğunun oyu ile seçilen meclis ya da meclislerin memleketi idare etmesi bakımından cumhuriyet saf demokrasiye en yakın idare tarzıdır.

ATATÜRK CUMHURİYETİ ANLATIYOR

Cumhuriyet, ahlâkın faziletine dayanan bir idaredir, cumhuriyet fazilettir. Sultanlık korku ve tehdide dayanan bir idaredir. Cumhuriyet idaresi faziletli ve namuslu insanlar yetiştirir. Sultanlık korkuya, tehdide dayandığı için korkak, zelil, tembel, rezil insanlar yetiştirir.

Atatürk (1925)

*
**

Cumhuriyet, fikir serbestliği taraftarıdır. Samimî ve meşru olmak şartıyla her fikre hürmet ederiz. Her kanaat bizce muhteremdir.

Atatürk (1923)

ZERO X

GORGAT GEZEGENİNDEKİ YARATIKLAR KAPTAN TRAVERS VE ARKADAŞLARINI ELE GEÇİRMİŞLERDİ.. KENDİLERİNİ YÖNETECEK ÜSTÜN BİR BEYİN ARIYORLARDI. BRAD CANAVARLA BOĞUŞURKEN BOYNUNDA BİR KAPAK GÖRDÜ. BUNDAN YARARLANDILAR.

6

BAK KAPTAN, İÇİNDE NE VAR?!

ÇABUK, ŞU KABUĞUNU PARÇALIYALIM!

ÇATIRR!..

ELEKTRONİK BEYİN SADECE!. YANİ ROBOT BU!.

YİİÇ! YİİÇ!. YİİÇ!!!

OLUR ŞEY DEĞİL!.. ROBOTMUŞ!.

ZAVALLI ARKADAŞIMIZ!. HALA KÜÇÜK BİR ÇOCUK!.

ANNEMİ İSTERİM!.

ALDIRMA, KAPTAN. BURAYI ELE GEÇİRİRSEK, BRAD'I DA İYİLEŞTİREBİLİRİZ.!..

EVET.. ÖBÜRÜNÜN DE İŞİNİ BİTİRELİM.!.

BÖYLECE BÜTÜN YARATIKLARIN ÖZGÜRLÜKLERİNİ DE TEMİN ETMİŞ OLACAĞIZ!.

ÖBÜR YARATIK TA KISTIRILDI...

DEMEK KAÇTINIZ.. ÜZERİME GELMEYİN PARALARIM SİZİ!.

BU LAFLAR ARTIK SÖKMEZ BİZE!. SIRRINIZI ÖĞRENDİK!.

ATOMLAŞAN İNSANLAR

HADİ MARTİN SALLA ŞU DEMİRİ, KIR ŞU CANAVARIN BOYNUNDAKİ KAPAĞI! DURMA!

TAMAM..

ÇATIRR!!

KABUK ÇATLAYINCA CANAVAR SENDELEDİ..

BİTİR İŞİNİ!!

YAPMA!

CANAVAR, ELEKTRİK DÜĞMESİNE DOKUNUNCA DUVARDA BİR KAPI AÇILDI..

SİZİN UZAY HASTANENİZDEN TOPLADIĞIMIZ BÜTÜN İNSANLAR BURADA.. BİR ADIM ATARSANIZ, HEPSİ HAVAYA UÇAR!

OLSUN... SİZİN ELİNİZDE ÖLMEKTENSE KENDİ ELİMLE ÖLÜR, SİZİ DE ÖLDÜRÜRÜM..

ELİNDEKİ BOMBA PATLARSA YANDIK!

AMA BU ARADA SEN DE ÖLÜRSÜN, BİLİYORMUSUN?..

İŞTE BOMBAYI ATI....

BOMBAYI DÜŞMEDEN YAKALARSAK KURTULURUZ!

KAPTAN TRAVERS, USTA BİR KALECİ GİBİ ATILARAK...

TAMAM KAPTAN! BU İŞİ DE BAŞARDIN.. YALNIZ, CANAVAR NEDEN ÖLDÜ?

BENCE BÜTÜN GÜCÜ ELİNDEKİ BOMBADAN İLERİ GELİYORMUŞ!

ŞİMDİ BU YABANCI GEMİ DE ELİMİZE GEÇMİŞ BULUNUYOR.. ATOMLAŞAN İNSANLARI ESKİ HALLERİNE DÖNDÜRMELİYİZ..

EVET, AMA ÖNCE BRAD'I ÇOCUKLUKTAN KURTARMALIYIZ..

MAKİNE TERS ÇALIŞTIRILINCA, BRAD ESKİ HALİNE DÖNDÜ..

NE OLDU BANA? GALİBA RÜYA GÖRDÜM..

EVET BRAD.. ÇOCUKLUK TATLI BİR RÜYADIR ZATEN...

UZAYDAKİ EN HEYECANLI SERÜVENLERİMİZDEN BİRİNİ YAŞADIK.. ATOMLAŞMANIN NE OLDUĞUNU GÖRDÜK!

Gelecek hafta yeni macera: İKİ YILDIZ

Tarzan

HAYDİ RİNA... TARZAN'I GETİR BİZE!

TARZAN, ALTINLARI ALIP ARKADAŞLARIYLA BİRLİKTE KADINLAR KALESİNDEN KAÇAR. KRALİÇE DAMA PEŞLERİNDEN EN GÜÇLÜ KADIN ASKERLERİNİ GÖNDERİR.

TARZAN'IN GÖZLERİNDEKİ KUVVETİ UNUTMA SAKIN. SENİ DE İPNOTİZE ETMEŞİN.

KORKMAYIN KRALİÇEM, HABERİM OLDUĞU İÇİN KATİYYEN GÖZLERİNE BAKMAM..

KRALİÇE ALDATILMIŞ OLDUĞUNU ANLAYINCA MÜTHİŞ SİNİRLENMİŞTİ. ŞİMDİ İNTİKAMDAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORDU.

11-27-1951

TARZAN'I NASIL YAKALIYACAĞIMIZI HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ RİNA?

BILL ELLIOT JOHN CELARDO

KORKMAYIN, TARZAN ÇOK AKILLI VE KUVVETLİ OLMASINA RAĞMEN ONUN DA HER ERKEK GİBİ ZAYIF TARAFLARI VAR.

BU MEVSİMDE BURALARDA YAŞAYAN HAYVANLAR BU GEÇİTTEN DAHA SULAK TOPRAKLARA GÖÇ EDERLER. İLK DEFA DA ZEBRALAR GEÇER. ŞANSIMIZ VARMIŞ Kİ ZAMANINDA YETİŞTİK.

O SIRADA TARZAN FİLMCİLERİ KİMSENİN BİLMEDİĞİ BİR GEÇİDE GÖTÜRMÜŞTÜ.

SEVİNCİMDEN ÇILDIRIYORUM JO... HAYATIMIN EN BÜYÜK HAYVAN RESMİ GEÇİDİNİ ÇEKİYORUM.

ZÜRAFALARIN ARDINDAN DA ARSLANLAR GELİR. HAZIR OLUN.

AMAN ALLAHIM ARSLANLARA BAKIN... HANGİ FİLMCİ BU KADAR ARSLANI BİR ARADA ÇEKEBİLMİŞTİR?

kadınlar kalesi

HİKÂYE

Türkcesi :
AKŞİT GÖKTÜRK

ŞİŞKO ZENGİNİN HASTALIĞI

Bir zamanlar büyük bir kentte çok zengin bir adam yaşardı. Hiç bir şeyin yokluğunu çekmezdi. Her sabah kocaman bir koltuğa kurularak penceresinin önüne oturur, sokaktan gelip geçen insanları seyrederdi. Öğlen olunca canavar gibi sofraya saldırır, tıkabasa yedikten sonra öğle uykusuna yatar, uyanınca gene pencerenin önüne kurulurdu. Çalışmayı falan düşünmezdi. Çalışmak şöyle dursun evden dışarı çıkıp beş on adım yürümeye bile üşenirdi. Tek yaptığı iş, durmadan tıkınmak, doyuncaya, tıksırıncaya, patlayıncaya kadar yemekti.

Birkaç saat süren akşam yemeğinde, önüne konan her şeyi gövdeye indirdikten sonra bütün gün taş taşımış ya da odun çekmiş ağır bir yük hayvanı gibi yorgun argın, devrilir kütük gibi yatardı.

Böylece günden güne şişmanladı, ensesi kalınlaştı, göbeği büyüdükçe büyüdü. Soluk alması bile güçleşti zamanla. Geceleri öyle horlamaya başladı ki konu komşu birbirlerine:

«Fırtına mı var dışarda, yoksa bizim şişko gene horluyor mu?» diye sormaktan kendilerini alamadılar.

Ama şişkoya sorsanız bin türlü derdi vardı. «Nasılsın?» diye sorana yana yakıla çektiği türlü türlü hastalıklardan, her gün yeni bir hastalığa düştüğünden söz ederdi. Her gün yeni hastalık, yılda eder 365 hastalık! Her önüne çıkan başka bir ilâç almasını öğütlüyor, böylece tanrının günü bir sürü hap yutuyor, kocakarı ilâçları yapıyordu. Önüne gelen her ilâcı yutmaya hazırdı. Bir eczacının çöp tenekesini bile gölgede bırakırdı! Arasıra karşısına çıkan aklıbaşında bir kimse, kendisine daha az yemek yemesini, bir iş tutup çalışmasını söyleyince:

«Ne diye çalışacakmışım? Beygir gibi çalışacaksam zenginliğim neye yarar?» diye köpürüyordu.

Günün birinde başka bir büyük kentte, her türlü hastalığı iyi eden bir hekimin bulunduğunu işitti. Hemen oturup bir mektup yazarak durumunu uzun uzun anlattı ünlü hekime. Bütün dertlerine bir çare diledi.

Hekim mektubu okuyunca, zengin şişkonun bütün hastalığının oburluk ile tembellik olduğunu hemen anladı. Şu mektubu yazdı karşılık olarak:

Zengin şişko doktorun mektubunu okuyunca büyük bir korkuya kapıldı. Ölmeyi hiç de canı çekmediği için, ertesi sabah erkenden oflaya puflaya yola koyuldu

«Sayın bay!

Karnınızda yedi başlı dev bir kurt, bir canavar yerleşmiş. Bu canavarın yok edilmesi gerek. Ama ben işlerimin çokluğundan dolayı sizin bulunduğunuz yere gelemem. Bu durumda sizin buraya gelmeniz gerekiyor. Yalnız, bu yolculuğu atla ya da bir arabayla yapmanız doğru olmaz, çünkü sarsıntı karnınızdaki canavarı öfkelendirir, öfkelenince de mideniz, barsağınızı parçalar yutar. Bu nedenle, yaya gelmelisiniz. Canavarı aç bırakmanız, ona yiyecek bir şey vermemeniz de önemli tabii. Sabahları hiçbir şey yemeyeceksiniz, öğlenleri bir dilim ekmekle soğan, akşamları da bir yumurtayla biraz sebze yiyeceksiniz. Bundan daha fazla yerseniz karnınızdaki canavar gitgide daha da büyür. Sonra terziniz değil, tabutçu ustası alır ölçünüzü. Önümüzdeki bahar guguk kuşunun sesini işitemez, turpları, havuçları yerin dibinden seyredersiniz. Gene de karar sizindir! Hoşça kalın!»

Zengin şişko mektubu okuyunca büyük bir korkuya kapıldı. Ölmeyi hiç de canı çekmediği için, ertesi sabah erkenden oflaya puflaya yola koyuldu. İlk gün bir salyangoz hızıyle yol aldı, ikinci gün biraz daha iyi duydu kendini. Kırların, tarlala-

rın güzelliğini, kuşların ötüşünü, böcek'erin vızıltısını görmeye, işitmeye başladı. Her gün daha da güzel görünmeye başladı dünya gözüne. Gitgide bir kuş gibi hafif duymaya başladı kendini.

On sekizinci gün, hekimin bulunduğu büyük kente vardı. Ama bütün hastalıklarından iz bi'e kalmamış, kendisini sapasağlam duymaya başlamıştı. O gece güzel bir uyku çekti, ertesi gün hekime gitti:

«Bütün dediklerinizi yerine getirdim, yolculuğumu da yaya yaptım,» dedi.

Hekim, şişkonun elini tuttu, nabzını yok'adı, sonra:

«Şimdi bana bir daha iyice anlatın rahatsızlıklarınızı!» dedi.

Şişko ise, ağzı kulaklarına vararak :

Doğrusunu söylemek gerekirse, şu anda anlatabileceğim hiç bir rahatsızlığım yok. Tek dileğim, sizin de kendinizi benim gibi sağlam duymanızdır!» dedi.

Hekim başını salladı:

«Demek ki hastalığınızı iyice anlayabilmişim. Karnınızdaki canavar günden güne zayıflamış, kendisine çok az yemek verdiğiniz için, en sonunda açlıktan ölmüş anlaşılan. Kendinizi sapasağlam duymanız bundan ileri geliyor. Ama teh'ike bütünüyle geçmiş değil, çünkü karnınızda canavarın yumurtaları vardır şimdi. Dönüş yolculuğunu gene yürüyerek yapmanız, evinize varır varmaz da sizi her gün adamakıllı terletecek bir işe başlamanız gerekiyor. Ancak o zaman karnınızdaki yumurtalar yok olur, uzun bir süre yaşamayı umabilirsiniz.»

Hekimin dediğini gene yaptı şişko. O günden sonra, can korkusuyle, en güzel yemeklere dönüp bakamadı bile, öleceğinden korkarak beygir gibi çalıştı. Hastalık düşünecek zamanı kalmamıştı artık.

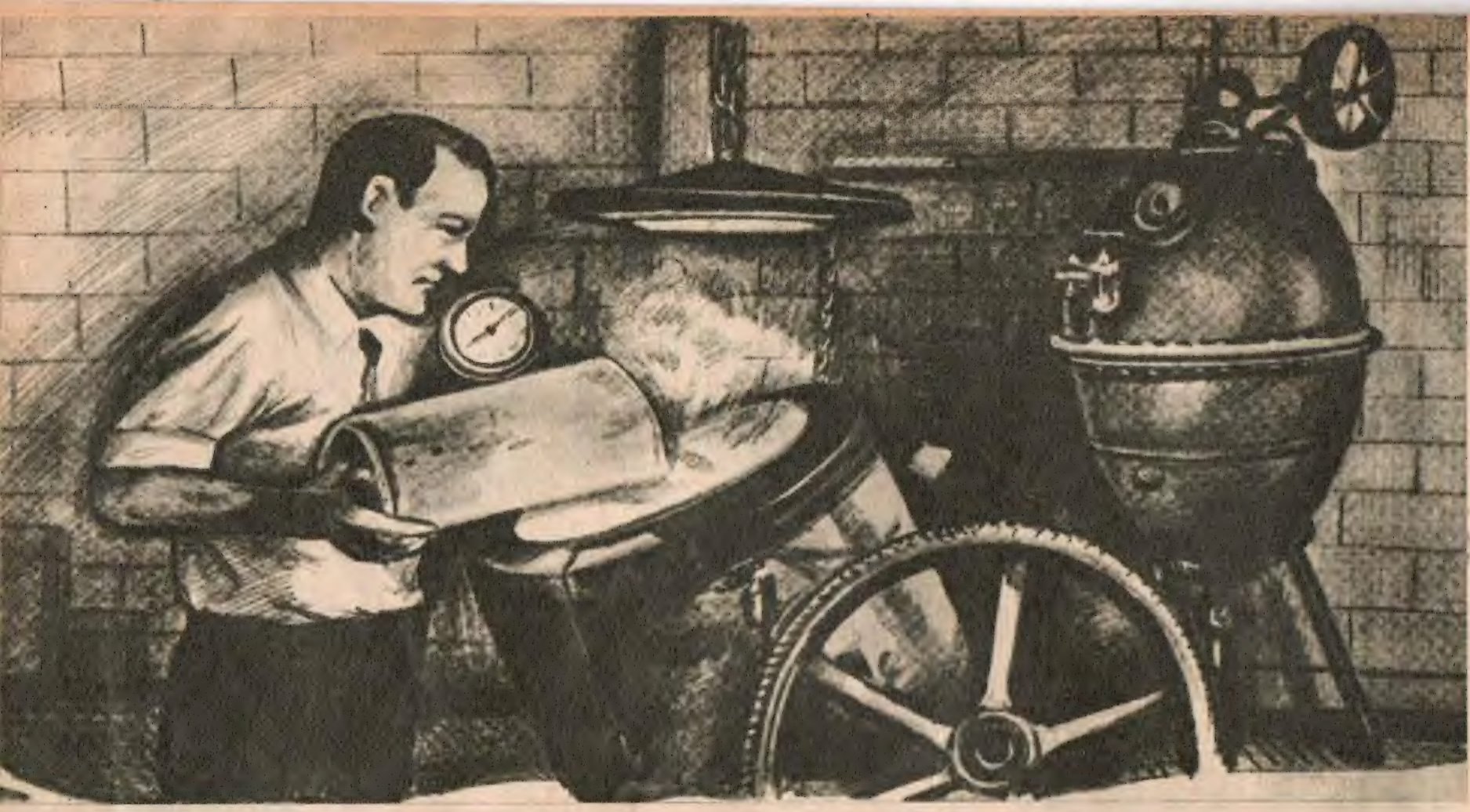

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

Plastik endüstrisinin babası Baekeland'ın buluşu

BAKALİT

Baekeland'ın 1909'daki bu buluşunda böceklerin hayatını yakından incelemesinin büyük payı vardır.

Bilardo meraklılarının en çok sevdiği top!ar fildişinden yapılanlardı. Ne var ki geçen yüzyılın sonlarına doğru bu toplar kolay kolay bulunmaz hale ge!mişti. Bunun üzerine 1868'de New York'lu bir imalâtçı fildişi topun yerini tutabilecek bir madde icat edene 10.000 dolar vereceğini ilân etti.

Bu alanda çalışanlar dört elle işe sarıldılar, pek çok madde icat ettiler. Sonunda mükâfatı hiç biri a!amadı, ama bu alanda bir çığır açılmış, bugün «p'astik» adı verdiğimiz maddenin benzerleri icat edilmiş oluyordu.

«P!astik»in anası sayılabilecek maddenin icadı aslında hiç de yeni değildir. Bugünkü p!astiklerden çoğunun aslını meydana getiren «Polistiren!er», «Vinlller» daha 1828'de Fransız kimyacıları tarafından keşfedilmişti. Ne var ki bu keşiflerle pek ilgilenilmemiş, günlük hayatta kullanma yoluna gidilmemişti.

Plastik maddelerin ortaya çıkması ancak yirminci yüzyılın başından sonra olmuştur. Bugün plastiğin babası olarak Leo Hendrik Baekeland ad!ı bir Belçikalı kabul edilmektedir.

Leo H. Baeke!and çocukluğunda çalışkan bir öğrenciydi. Bir gün Amerikalı devlet adamı ve bilgin Benjamen Franklin'in hayatını okumuş, onun etkisi altında kalmıştı. Paratoneri keşfeden Benjamen Franklin aynı zamanda Amerika'nın ilk bilim adamıydı. O da onun gibi bir bilgin olmak, insanlığın yararına keşifler yapmak istiyordu. Okulu bitirip evlendikten sonra yanına eşini de alarak 1889'da doğruca Amerika'ya gitti. Kafasındaki!eri ancak Amerika gibi zengin, yeni fikirlere, ilgi çekici buluşlara imkân veren bir ülkede gerçekleştireceğini söylüyordu.

Baeke!and Amerika'da, bugün film endüstrisinin ana maddesini meydana getiren «Velox» usu!ünü icat etti. On yıl sonra bu icadını geliştirerek yanmaz plastiği elde etti ve buna kendi adından türettiği bir kelime olan «Bakalit» adını verdi. Bu bir fenolforma!dehit reçineslydl.

Baekeland'ın 1909'dakl bu buluşunda böceklerin hayatını yakından incelemesi!nin de büyük payı vardır.

Böcekler bitkilerden aldıkları reçine!eri salgılarıyla karıştırarak gayet sert bir madde elde ettik!erini ve bununla kendilerine yuva yaptıklarını biliyordu. Baekeland'ın uzun çal!ışmalar sonunda elde ettiği madde!er yerine göre bir boya gibi sürülebiliyor, zamk kıvamında olabiliyor, ya da toz gibi de sert olabiliyordu.

Plastik maddeler asıl İkinci Dünya Savaşı'nda gelişti, fiat!arı ucuzladı, çeşitleri arttı. Günümüzde saymakla tükenmeyecek kadar geniş alanda plastik!erden yararlanılmaktadır. Plastik madde!erin bir kısmı çok yumuşaktır, su borusu, ince örtü yapılabilir, bir kısmı da çok sert ve dayanıklıdır, makine parçaları yapılmaya elverişlidir. As!tlere karşı dayanıklı olması, hafif!iği, kolayca işlenmesi, suya dayanıklığı, hava geçirmemesi, eğilip bükülebilmesi kullanılış a!anını genişletmektedir. Günümüzde plastik madde!erin bir kısmını bazı madenlerin yerini aldığını unutmamak gerekir.

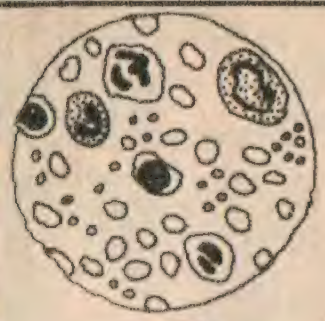

Kandaki yuvarların mikroskopla görünüşü.

Dr. Leeuwenhoek'in mikroskopta incelediği saç kesiti.

Dr. Leeuwenhoek (üstte solda) merceklerden yaptığı basit bir aletle (üstte sağda), bir arının gövdesi (altta solda) ile bir sineğin başını (altta sağda) rahatça inceleyip çizimlerini yapabilmişti.

Gözle Görünmeyenin İncelenmesi

Dr. Leeuwenhoek ne yapacağını şaşırmıştı. Hastalarından çoğu birbiri ardından ölüp gidiyor, hiç birinin ölümüne engel olamıyordu. Bir kan hastalığından ölüyordu hepsi. Hastaların kanını iyice inceleyebilse, belki de bu ölümlere bir çare bulacaktı. Düşündü taşındı Dr. Leeuwenhoek, en sonunda birkaç mercekten, kan damlalarını büyülterek gösterecek bir alet yaptı kendisine. Böylece kandaki hastalıkların nedenini bulabilecek, gerekli ilâçları kullanarak, ölümleri belli bir ölçüde önleyebilecekti. Üç yüz yıl önce geçiyordu bu olay.

Öbür bilginler de, insan gövdesinin çıplak gözle görülemeyecek gizliliklerini bilmenin büyük önemini benimsiyorlar. Aralarında mektuplaşarak bu konuda edindikleri yeni bilgileri birbirlerine bildiriyorlar. İnsan gövdesinin, görülmesi en güç özellikleri birbiri ardından tanınıyor. Devletler, bilim adamlarının yeni aletlerden edinebilmeleri için onlara gerekli parayı veriyorlar. Bu aletler görünmez olanı görülür kılacaktır.

Bu yönde en etkili alet, merceklerden yapılmış olan mikroskoptur. Artık bu alet yalnız kan damlacıklarının yakından incelenmesini sağlamakla kalmıyor, insan gövdesinin herhangi bir yerinden alınacak kesitleri de büyülterek gösterebiliyordu. Böylece incelemeler ilerledi. İnsan, böcekleri de parçalayarak bu alet altında incelemeye başladı. Arıların, sineklerin, bütün öbür küçük yaratıkların organlarını yakından öğrendi. Yeni bir bilim dalı doğdu: Biyoloji. Canlılar bilgisi anlamına geliyordu bu. Sonra mikroskopla bulaşıcı hastalıkların mikroplarını aramaya başladı insan. Dr. Robert Koch 1882 yılında çok tehlikeli bir akciğer hastalığının mikrobunu buldu. Bir yıl sonra kolera mikrobu bulundu. Rudolf Virchow, insan gövdesindeki hücreleri inceledi. Mikroskop kimyacılarla ilâç yapımcıları için de vazgeçilemez bir alet olmuştu.

Dr. Leeuwenhoek'in daha sonra geliştirdiği ve günümüzdeki mikroskoplara çok benzeyen ve göz'e görünmeyenlerin incelenmesine yarıyan bir alet.

5

FINDIKKIRAN

MARIE'YE AMCASI BİR MASAL ANLATMAKTADIR... MASALDAN SONRA, MARIE EN SEVDİĞİ BEBEĞİ FINDIKKIRAN'IN KOLUNU KOPUK GÖRÜNCE BUNU KARDEŞİNİN YAPTIĞINI ANLAR VE KOPUK KOLU YERİNE YAPIŞTIRIR. BEBEKLERİNE İYİ UYKULAR DİLEYEN MARIE YATMAK ÜZERE ODASINA ÇEKİLİR...

VAKİT GECE YARISINA YAKLAŞMIŞTI.

MARIE'NİN OYUNCAKLARININ DURDUĞU ODADA, KARANLIKLAR İÇİNDE İKİ ÇİFT MERAKLI GÖZ BELİRDİ...

... BUNLAR, TİM LE TOM ADLI FARELERDİ.

BİLMEM Kİ TİM.. HERHALDE BURASIDIR.

YANILMIYOR.. SAM DOĞRU GELDİK TOM!

ELBETTE BURASI! FINDIKKIRAN'IN BURADA OLDUĞUNDAN EMİNİM. NE DERSİN TOM?!

ÖYLEYSE YAŞADIK DEMEKTİR!

BÖYLECE İKİ ARKADAŞ YERDEKİ BİR DELİĞE DOĞRU KOŞTULAR.

ÖYLEYSE HEMEN GİDİP KRALA HABER VERELİM!

PEKALA! VAKİT KAYBETMİYELİM!

HOP!

KÜTT!

HAY ALLAH! ŞU KAPILARI DA NEDEN ALÇAK YAPARLAR!

İKİ CASUS FARE BÖYLECE FARELER KRALININ SARAYININ KAPISINA VARDILAR.

KİMLER GELDİ DİYEYİM?.

KRAL HAZRETLERETLERİNİN GİZLİ AJANLARI DİYE HABER VER!

HOŞ GELDİNİZ DOSTLARIM ANLATIN BAKALIM!

GÖRDÜKLERİMİZLE ŞU RAPORU HAZIRLADIK SAYIN KRALIMIZ.

HEY TOM! KRALIMIZI SELAMLAMIYOR MUSUN?!

ŞEY, BEN Mİ? TABİİ SELAMLIYORUM.

HEY.. NE OLUYOR? AYYY!..

GÜMM!

ÇOK GÜZEL! BU ŞİMDİYE KADAR GÖRDÜĞÜM EN GÜZEL RAPOR! DÜŞMANLARIMIZA ÖLÜMM!!!

TİM VE TOM! SÖYLEYİN HERKES TOPLANSIN FINDIKKIRAN'I YOK EDECEĞİZ!

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN! HERKES SİLAH BAŞINA!

ÇOK GEÇMEDEN BÜTÜN FARE ORDUSU TOPLANIVERMİŞTİ. HEPSİNİN KENDİLERİNE GÖRE KORKUNÇ SİLAHLARI VARDI!

HEPİMİZ HAZIRIZ KUMANDANIM!

FINDIKKIRAN'LA ARKADAŞLARINA BİR BAŞKIN YAPACAĞIZ. KİMSE GÖZÜNÜ BUDAKTAN SAKINMASIN! ONLARI MAHVEDECEĞİZ!

ASKER FARELER SESİ ÇIKARMAMAYA GAYRET EDEREK FINDIKKIRAN'IN EVİNE DOĞRU YOLLANDILAR.

AMA FINDIKKIRAN'IN NÖBETÇİLERİNDEN BİRİ DIŞARDAN GELENLERİ GÖRMÜŞTÜ.

HEMEN HAREKETE GEÇEREK BÜTÜN BEBEKLERİ UYANDIRDI. ONLARA FARELERİN HÜCUMA KALKIŞMALARINI ANLATTI.

HERKES SİLAH BAŞINA!!

ORADA FARELER YERDEKİ BİR DELİKTEN İÇERİ DOLMAYA BAŞLADILAR...

HÜCUUM!

AMA BEBEKLER MÜTHİŞ BİR SAVUNMA DÜZENLEMİŞLERDİ.

ŞİMDİ İŞLERİ TAMAM! HER TARAFI GECE GİBİ GÖRECEKLER!

MÜRR

KİM SÖNDÜRDÜ IŞIĞI? AYDINLIK İSTERİM!

BU DA NE? NE OLUYOR?.

ŞAKIR ŞAKIR!

BEBEK TAVŞANLARDAN BİRİ FARELERİ KIZDIRMAK İÇİN NANİK YAPIYORDU...

BENİ TUTAMAZSIN YA! PİS FARE!..

KİM DEMİŞ SENİ TUTAMAM DİYE! ŞİMDİ GELİYORUM!

BURNUNA YAZIK OLDU!

GÜMM!!

TEHLİKENİN ORTASINDA

Türkçesi :
TOMRİS UYAR

— 2 —

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Seden, Sezer ve Cengiz, anneleriyle babalarının bir kaza sonucu ölmesi üzerine küçük ahşap evlerini satıp Cebeci'ye taşınmak zorunda kalmışlardır. Ablaları Filiz, aileyi geçindirmek için civardaki okullardan birinde öğretmenlik yapmaktadır. Bir ikindi, okuldan erken dönen Sezer, kardeşi Seden'e garip bir haber verdi. O akşam yemeğe bir konukları vardır...

«Sandığın dibinde küçücük bir kitap buldum. Kalın, biçimsiz kâğıda basılmış eski püskü bir kitaptı bu. «Akıncıgil Konağı Efsanesi» yazıyordu başlıkta. İlk iki sayfayı boydan boya kaplayan resim, canavarla deniz yılanı arası garip bir yaratığa aitti. Üstünde «Deniz Canavarı» yazılıydı...»

BEKLENMEYEN BİR KONUK

Meraktan çılgına dönmüştüm. Kimdi bu konuk? Çılgın gibi mutfağa koştum; bütün çekmeceleri karıştırıyordum. Anahtar neredeydi acaba? Kilerimizin penceresi yoktu, küçücüktü. Evimizden getirdiğimiz eşyanın çoğunu oraya yığmıştık. Eskiden herhalde hizmetçi odası olarak kullanılıyordu burası.

Bu ev, mutlaka Ankara'nın, yok yok Türkiye'nin en sevimsiz evlerinden biriydi. Badana koyu yeşildi. O yetmiyormuş gibi duvarların dört yanı kalorifer borularıyla doluydu. Filiz, zaman zaman evi süslemeyi düşünürdü ama, bu iş için çok büyük masraf gerekliydi; astarı yüzünden pahalıya çıkacaktı. Pencereler kaldırım seviyesinin altında kalıyordu, kalın demir çubuklarla kaplıydı. Tıpkı bir zindan gibi, diye düşündüm. Mutfağın penceresinden bir çift bacak görüyordum; gemici pantolonu giymiş biri dolaşıyordu dışarıda. Zaten pencereden bakınca yalnız bacak görünüyordu. İnsanların yüzlerini görmeye imkân yoktu ki. Yüzsüz bacaklar görünüyordu, o kadar.

Sonunda anahtarı bulup kilerin dibindeki sandığı açtım. Taşındığımız günden beri hiç açmamıştık onu. Yorgunluktan soluk soluğa sandığı oturma odasına itmeye çalıştım. Ne kadar da eski, ağır bir sandıktı Tanrım! Kimbilir dedemizle birlikte ne fırtınalara göğüs germişti gemilerde. İçinde bir sürü evrak vardı. Yere bağdaş kurup oturdum, dalgın dalgın sandığı seyretmeye başladım. Filiz ne arıyordu bu sandıkta? Kilidi yoktu; açtım, karıştırmaya başladım; bir ipucu bulabilir miydim acaba? Doğum kâğıtları, evlenme cüzdanları, Filiz'in diplomaları falan... Neden sonra en dibinde küçücük bir kitap buldum, daha önce gözüme hiç ilişmemiş bir kitap.

Kızamığa yakalanmanın en kötü sonuçlarından biri de şu okuma yasağıydı. Doktor gözlerimi yormamamı söylemişti. Zaten paraca o kadar sıkışık durumdaydık ki fazla kitap alamıyordum. Dünya Çocuk Masalları'yla, Küçük Kadınlar'ı kimbilir kaç kere okumuştum; kitaplar dağılmak üzereydi nerdeyse. Derin derin düşüncelere dalmışken birden aklım başıma geldi: Sofrayı kurmayı unutmuştum.

Yine de bulduğum kitaba bir göz atmadan edemedim. Kalın, biçimsiz kâğıda basılmış eski püskü bir kitaptı bu. **«Akıncıgil Konağı Efsanesi»** yazıyordu başlıkta.

İlk iki sayfayı boydan boya bir resim kaplıyordu: Canavarla deniz yılanı arası garip bir yaratığın resmi. Eski çağlardan kalma bir devi andırıyordu bu hayvan. Resmin çevresine süslü bir çerçeve çekilmişti. Üstünde «Deniz Canavarı» yazılıydı, altta da anlamını sökemediğim latince bir şeyler vardı.

İçime garip bir duygu yerleşmişti; bir şeyler sezer gibi olmuştum sanki. Deniz Canavarı ha! Bütün gövdemi bir titreme aldı, yüreğime kadar ürperdiğimi hissettim. Bu duygunun yabancısı değildim. Filiz, değnek gibi bacaklarımla kızıl saçlarım gibi bu duygunun da bana baba tarafımızdan geçtiğini söyler durur. O hiç hoşlanmaz böyle açıklanmaz şeylerden. Ama, ben o anda anlamıştım: Bu gece olağanüstü bir şey olacaktı. Akıncıgil Konağı Efsanesiyle, Deniz Canavarıyla ilgili bir olay!.. İçime doğmuş sanki.

Kapının zilini duyunca yerimden öyle bir fırladım ki az kalsın sandığın içine düşüyordum. Filiz mi gelmişti acaba? Daha hiçbir şey hazırlamamıştım ki... Tüh aksilik! Suçlu suçlu kitabı sandığın içine tıktım, koşarak açtım kapıyı.

Kapının dışında Sezer yaşlarında tıknaz, geniş omuzlu bir oğlan duruyordu. Saçı nerdeyse dibinden kazınmıştı; güneşten iyice yanmıştı derisi. Kaldırımdan bacaklarını gördüğüm çocuk bu olsa gerekti. Cam göbeği bir gömlek giymişti. Elinde bir sürü dergi vardı.

— «Merhaba!» dedi. «Aşkınların evi burası, değil mi?»

— «Evet» dedim yavaşça. Kızamık gözlerime mi dokunmuştu acaba? Gördüklerime inanamıyordum artık.

— «Ben Chuck Harrington» dedi bozuk bir Türkçeyle. «Sezer'in mektup arkadaşıyım. Bilimsel konularda yazışıyorduk da. Amerika'dan geliyorum» diye ekledi usulca.

— «Yaa...» diye kekeledim.

— «Sezer evde mi?» diye sordu. «Benden Uzay Çağı»yla ilgili bazı yazılar, dergiler falan istemişti de...»

— «Şey... şimdi yok ama, birazdan gelir. Acaba... beklemez miydiniz?»

— «Çok teşekkürler. Beklerim tabii» dedi neşeli bir sesle. Peşimden, oturma odasına doğru seyirtti. O girer girmez oda aydınlandı sanki.

— «Siz Seden olacaksınız... Değil mi?»

— «Evet» dedim çekine çekine. «Nerden biliyorsunuz?»

— «Sezer hep sizden bahseder de...»

Ben mağarayı andıran büfenin çekmecesine dalıp masa örtüsünü çıkarmaya çabalarken o şaşkın şaşkın bana bakıyordu.

— «On iki yaşındasınız, değil mi?» dedi. Cengiz adında bir kardeşiniz daha var; o sekiz yaşında. Sezer benimle yaşıttır. Annenizle babanız bir araba kazasında ölmüşler. Siz büyük ablanız Filiz'le birlikte oturuyorsunuz burada. O da öğretmen galiba. Şey... Yardım edeyim mi?»

Masa örtüsünü çekiştire çekiştire yaydık masanın üstüne.

— «Sizin ne işiniz var buralarda?» diye sordum. Bu arada bir sürü tabak tutuşturdum eline.

— «Dedem çok zengindir de...» dedi utanarak. «Tatillerde beni nereye göndereceğini şaşırır. Pek anlaşamıyoruz da gireceğim okulu bitirince. Bilim adamı olacağım. Astronot olmak istiyorum ama, dedem dükkânımı sana bırakacağım, diye tutturdu. İş adamı olacakmışım! Bu tatili Türkiye'de geçirmemi o istedi. Her yeri gezip görmeliymişim. Başarılı iş adamı olmanın birinci şartı buymuş. Bütün müzeleri, sarayları, kapalı çarşıyı falan gezdik kafileyle. Yarın yine gezeceğiz.»

Kapının dışında Sezer yaşlarında, tıknaz, geniş omuzlu bir oğlan duruyordu...

O sırada Sezer, elinde kese kâğıtlarıyla, içeri daldı.

— «Her şey hazır mı Seden? Filiz, Cengiz bir de o senin arkadaş Suzan sokağın ucunda göründüler. Yanlarında acayip bir ihtiyar var, elinde de kocaman bir evrak çantası!»

GELECEK SAYI:

ESRAR ÇÖZÜLÜYOR

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.

26 EKİM 1970

Sayı : 43 **Sıra No. 781**

Yıl : 25 **Cilt : 2**

Sahibi :

KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :

SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :

Yıllık: **40 TL.** ★ Altı aylık: **20 TL.** ★ Yurt dışı yıllık: **55 TL.** ★ Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL.** ★ Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL.** ★ Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL.** ★ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

SİZİN DE BAŞUCUNUZDA

BİR KUMBARANIZ VAR MI?

Harçlıklarınızdan biriktireceğiniz paralar sizlere şimdiden güzel gelecekler hazırlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 319

(MORAN - 2422) — 104

Yüzyıllar önce atalarımızın bir yerden bir yere nasıl gittiklerini, bugün modern taşıt araçlarının ne gibi değişikliğe uğradığını anlatan bu yazı serisinin ilkinde sizlere İlk insanın ilk taşıt aracı olan hayvanlardan bahsetmiştik. Bu hafta da gözlerimizi taşıtlar tarihinin bir başka bölümüne çeviriyoruz.

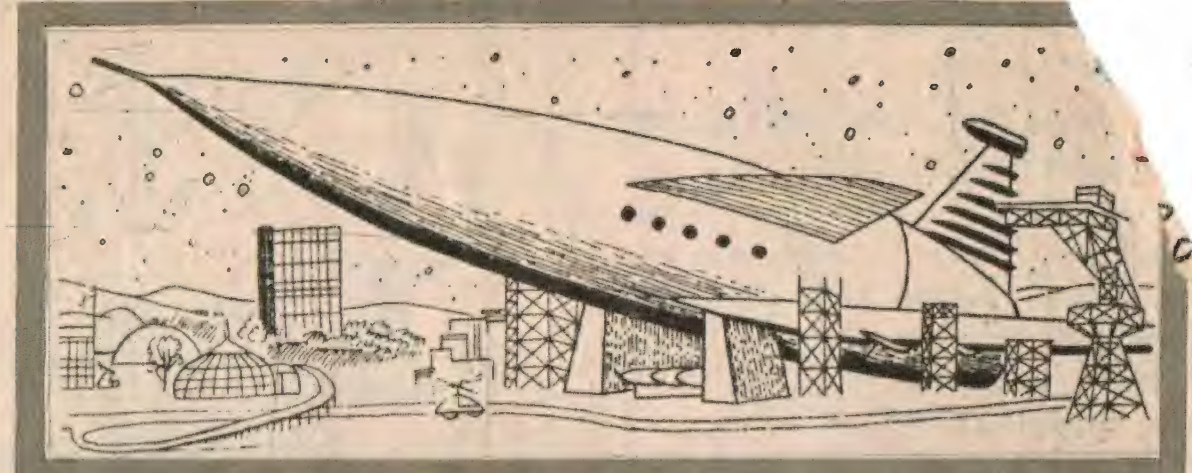

TAŞITLARIN TARİHİ

II

TEKERLEKSİZ ARABALAR

Tekerleksiz araba, yalnız kağnının, Paytonun değil, bugünün modern taşıtı otomobillerin de en ilkel şeklidir...

Evcil hayvanlardan taşıt olarak faydalanmak insanları çok rahatlatmıştı. Bir kere bir yerden bir yere gitmek için yayan yürümüyorlar; bundan da önemlisi yüklerini artık sırtında taşımıyorlardı. Sütünden, yağından, derisinden, postundan ve etinden faydalandığı evcil hayvanlar böylece insanın ayağını da yerden kesmiş, onu yük taşımak derdinden kurtarmıştı. Ama insanın binbir kahrını çeken bu hayvanlar, belirli bir yükten fazlasını taşıyamıyorlardı. Meselâ fil ve deve gibi güçlü hayvanların bulundukları yerlerde yaşayan insanların bir file yükledikleri eşyayı; sadece köpek, at, eşek, katır, öküz ve benzeri hayvanların bulunduğu topraklarda yaşayanlar, bu kadar yükü beş-on hayvana yüklemek zorunda kalıyordu. Öyleyse buna bir çare bulunmalı, hayvanlara daha çok yük taşıtabilmenin yolları aranmalıydı.

Araştırdılar ve buldular. Ağaç dallarından tekerleği olmayan basit arabalar yaptılar, bunları hayvanların arkasına bağladılar. Ağaç dalları ile hayvan gücünün bir araya gelmesi ortaya yepyeni bir taşıt çıkarmıştı: Tekerleksiz araba.

Tekerleksiz araba, yalnız kağnının, paytonun değil, bugünün modern taşıtı otomobillerin de en ilkel şeklidir. Bu arabaları her millet kendi hayat şartlarına, bulundukları toprakların özelliklerine uygun şekilde yaptı. Meselâ kayalık topraklarda yaşayan Kızılderililer iki uzun sopayı atların iki yanına birer sarmaşıkla bağladılar. Bu iki sopanın arasına, belirli aralıklarla yatay olarak daha başka sopalar bağlandı. Sopaların aralarını hayvan postlarıyla kapattılar. Böylece taşıtlar tarihi yepyeni bir araç kazandı. İki ucu yerde sürünen araba taşlı yollarda rahatlıkla ilerliyor, at-

➔

Bir Kızılderili arabası (solda)

Bir Raca taşıyan fil (sağda)

kisinden daha çok yükü çekeordu artık.

KÖPEKLE ÇEKİLEN ARABALARIN MUCİDİ: ESKİMOLAR

Amerika'nın yerlileri iki ucu yerde sürünen aracı bulurken, dünyanın bir başka yerinde; karlarla, buzlarla kaplı ülkelerin insanları da insanlığa iki yeni taşıt kazandırdı: Kızak ve Köpekle Çekilen Araba'lar.

Karlı günlerde küçüklerin en büyük eğlencesi olan kızak, ilk Eskimo insanının kullandığı taşıttır. Bir süre buzlu yollarda eşyalarını kızak'la taşıyan, yokuş aşağı bir yere geldiği zaman da üzerine binen Eskimolar, köpekleri evcilleştirdikten sonra, insanların bu sadık dostlarını kızaklara koşunca, ortaya karlı ülkelere has bir araba çıktı. Bu tekerleksiz köpekli arabaları önceleri bir veya iki köpek çekerdi.. Sonraları köpeklerin sayılarını artırdılar. Tabii köpek sayısının her artışında da,. ulaşmak istedikleri yere daha kısa zamanda gittiler. Böylece kar üzerinde kayan arabaların daha da çok yük taşımasını sağladılar.

TAHTIREVAN

Taşıtlar tarihine geçen ve yüzyıllar boyunca insan taşıyan bir başka tekerleksiz araba da «Tahtırevan»dır. Eskiçağ ve Ortaçağ insanını taşıyan bu araç, ya fil, deve gibi büyük bir hayvanın üzerinde küçük bir oda şeklinde olurdu ya da bu odacığın iki yanına birer at, katır veya deve koşulurdu.

Tarih kitapları bu taşıtı önce Çinlilerin bulduklarını, Hintlilerin onlardan kopya ettiklerini ve en sonra da Avrupalıların kullandıklarını yazarlar. Yolları bozuk olan yerlere çoğunlukla bunlarla gidilirdi. Devletlerin ileri gelenleri, zenginler çocuklarını, kadınlarını bunlarla taşıtırlardı. Osmanlı padişahlarının, Mısır'da, Hindistan'da yaşayan hükümdarların çok süslü işlemeli tahtırevanları vardı. Bazıları o kadar büyüktü ki, içlerine yataklar serilebilirdi.

Tahtırevanlar bir süre hayvanlar tarafından taşındı. Fakat hayvanların, tahtırevanın içindeki insanı hoplattıkları veya arada bir ürküp tahtırevanı salladıkları için, tahtırevanlar bir süre sonra, at, katır, deve yerine insan tarafından taşınır oldu. Bunları taşıyanlar da genellikle kölelerdi.

Geyikle çekilen bir kızak

Tahtırevanın Avrupada moda olması, tekerleğin, atlı arabaların icadından çok sonradır.. Avrupada ilk olarak Paris'te, sonra Londra'da kullanılmıştır. 1750 yıllarında, Londra ve Paris sokaklarında görülen ve halkın büyük ilgisini çeken bu aracın, tekerlekli arabaların icat olunmasına rağmen kullanılmasının bir tek sebebi vardı. Londra ve Parls'in yolları çok bozuktu. Arabanın sarsıntısı insanları rahatsız ediyordu. İleri gelen kimseler veya zenginler bundan kurtulmanın çaresini yüzyıllar önce Doğuda kullanılan bir taşıta binmekle gideriyorlardı..

GELECEK HAFTA:
İNSANOĞLUNUN EN BÜYÜK KEŞFİ: TEKERLEK

Köpeklerin çektiği bir eskimo arabası

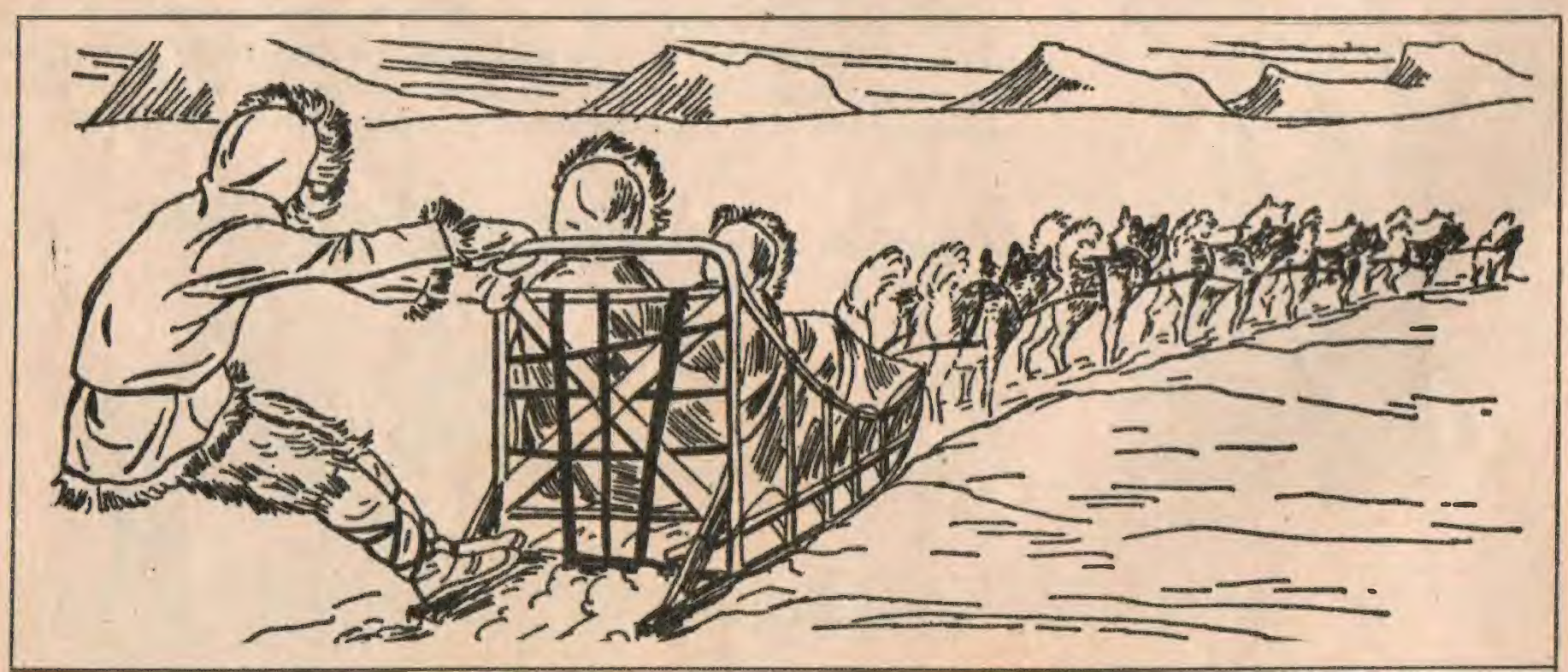

BİR MASAL

FIRINCI İLE PERİ KIZI

Ayakkabıcı, balıkçı, terzi fırıncıya çatarak, fırınını yıktılar...

Çeviren:
İDİL GÜLTEKİN

Çok eskiden bir fırıncı vardı. İyi bir adam değildi. Ekmeği hamur olunca çok kızar, onları pencereden dışarı fırlatıp atardı. Karısı, çocukları ondan çok korkarlardı.

Bir gün gene fırınında pişirdiği ekmekler hamur çıktı, fırıncı gene öfkelendi.

O sırada içeri küçük bir peri kızı girdi. Fırıncıya:

— «Ben senin fırınında oturmak istiyorum» dedi. «Ben fırında oturursam ekmeklerin her zaman iyi olur. Yalnız, sen o ekmeklerden yemeyeceksin!»

Fırıncı:

— «Niçin yemeyecek mişim?» diye sordu. Peri kızı:

— «Yememelisin, çünkü bu mutsuzluk ekmeğidir. Güzel ekmektir, pişkindir, nar gibi kızarmıştır. Gören bayılır. Kadınlar hep bu ekmekten almak için koşarlar. Gel gelelim, bu güzel ekmekten kim yerse mutsuz olur.» Fırıncı:

— «Olsun,» dedi. «Ben çok ekmek satarım, para kazanırım ya, başka bir şey ilgilendirmez beni.»

Anlaştılar. Peri kızı fırına girdi. Fırıncı ekmeklerini yoğurdu, fırına saldı. Bir saat kadar sonra fırının kapağını açınca baktı. Ekmekler güzel pişmişti! Herkes bu ekmeklerden kapış kapış aldı.

Fırıncının ayakkabıcı bir komşusu vardı. Onun karısı da o güzel ekmeklerden almıştı. Ayakkabıcı akşam eve geldiği vakit pek neşeliydi.

— «Bugün çok güzel ayakkabılar yaptım. Ah! ne mutluyum!» diyordu. «Yalnız, karnım çok acıktı.»

Kadının aldığı ekmek masanın üstünde duruyordu. Ayakkabıcı o güzel ekmekten yedi. Adamın birdenbire neşesi kaçtı.

— «Öf! öyle canım sıkılıyor ki!» diye söylenmeye başladı. «Bugün hiç güzel ayakkabı yapamadım. Bu gidişle kimse benden ayakkabı alamayacak. Yoksul düşeceğiz. Bu hayat çekilir mi?»

Komşulardan biri de balıkçıydı. O akşam eve pek neşeli geldi.

— «Bugün koca koca balıklar tuttum,» diyordu. «Çok mutluyum! Yaşamak ne güzel şey!»

Onun da karnı çok acıkmıştı. Karısının aldığı o güzel ekmeği görünce hemen ucundan koparıp yedi. Yer yemez de neşesi kaçtı.

— «Bugün çok yoruldum!.. Tuttuğum balıklar da pek ufak. Bunları kimse almayacak. Ben nasıl yaşayacağım, geçimimiz için nasıl para kazanacağım? Hepimiz açlıktan ölüp gideceğiz...» diye söylenmeye başladı.

Mahallenin terzisi de o akşam pek sevinçliydi.

— «Bugün çok güzel bir takım elbise diktim » diyordu. «Herkes benim işimi beğeniyor. Gittikçe tanınıyorum. Kazancım yerinde. Güzel bir karım, çok iyi iki çocuğum var. Başka ne isterim...»

Derken, o güzel ekmekten bir lokma yer yemez suratı asıldı.

— «Hayır, hayır,» demeye başladı. «Bugün yaptığım elbise hiç de güzel olmadı. Müşterilerim bir daha bana elbise diktirmeyecekler. Karım huysuz bir kadın, çocuklarım da yaramaz. Ben ne mutsuz insanım!»

Ertesi gün ayakkabıcı, balıkçı, terzi üçü birlikte işlerine gitmek üzere fırının önünden geçerlerken, fırıncıyı gördüler. Bir gün önce bütün ekmeklerini sattığı için pek sevinçliydi, gülümsüyordu.

Ayakkabıcı, balıkçı, terzi onu böyle keyifli görünce kızdılar.

— «Bizim üzüntümüz varken sen nasıl sevinçli olursun?» diye fırıncıya çattılar.

Bir kavga başladı. Üç arkadaş fırını yıktılar. Fırıncı neye uğradığını şaşırmıştı. Peri kızının sözlerini hatırladı: Demek ki eskiden kimisi iyi, kimisi hamur ekmekler çıkardığı zaman bunları yiyen komşuları pek mutluyken, şimdi, o güzel ekmeklerden yedikleri için mutsuz olmuşlar, keyifleri kaçmıştı. Bu yüzden kendisi de zarar görmüştü. «Başkaları ister mutlu olsun, ister olmasın, bana ne!» dediği için pişman oldu.

Peri kızını aradı. Bulamadı. Fırın yıkılınca, Peri kaçmıştı. O günden sonra fırıncının ekmekleri de gene daha önceki gibi kimisi iyi, kimisi hamur olmaya başladı. Bunları yiyenler gene eskisi gibi mutlu oldular.

Fırıncı da bir gün çok ekmek satıyordu, bir gün pek okadar satamıyordu. Ama halinden memnundu.

— «İyi ekmek de vardır hamur ekmek de» diyordu. «İyi günler de vardır, kötü günler de. Hamur ekmek yemezsek iyi ekmeğin tadını alamayız. Kötü gün görmezsek iyi günün değerini bilmeyiz.»

Ondan sonra fırıncı da, komşuları da hep mutlu oldular.

Minifare Tarla

FARESİ, MİNİ FARE'Yİ AĞACA BAĞLAMIŞ, ONA NİŞAN ALARAK PASTA

VARAN BİR!

IŞKA GEÇTİK!

BRAVO. BRAVO! BİRAZ DAHA SOLA TAMAM!.

KRALIMIZ ÇOK NİŞANCI.. MAŞALLAH TAM AVCI!

BRAVO!

BU SEFER VURACAĞIM!.

DİKKAT EDİN EFENDİM.. BİRAZ SOLA... ATEEŞ!.

AYY!.

PLAF

EYVAH! YANDIK! MAHVOLDUK!.

ARILAR! BİRİ BİZE OYUN ETTİ!.

YAŞASIN!

NASIL OLUR? BEN BÜTÜN KOVANLARI TIKADIMDI... OLUR ŞEY DEĞİL! İNANAMIYORUM!

AY! AY! AY!

PLAPP!

KAÇIN KAÇIN!

AAAAYY!. AYYY!..

NEYE UĞRADIK ANLIYAMIYORUM!

Faresine karşı

YAĞDIRIYORDU...

TAM VAKTİNDE YETİŞTİLER!

KURTULDUK ARTIK!

HAH HA!

BZZZ

HAH, HA, HA!..

ANLIYAMADIĞIM BİRŞEY VAR: ARILAR NASIL OLUP TA KOVANDAN ÇIKABİLDİLER?..

KOVANLARINDA DEĞİLDİLER Kİ.. MESELE BU!..

... ARI BEYİYLE ANLAŞMIŞTIM... ARILAR O GECE AĞAÇ KOVUKLARINDA YATTILAR.. APTAL TARLA FARELERİ BOŞ YERE BÜTÜN KOVANLARI TIKADILAR!..

İYİ BİR OYUN OLDU!..

KAZDIKLARI KUYUYA DÜŞTÜLER!

İŞTE ARI BEYİ!

YAŞA ARI BEYİ! BİR KERE DAHA BİZİ KURTARIN!

YAŞA ARI BEYİ!

BZZZ VIZZZ!

BZZZ

BZZZZZZ!!

BZZZZA

GRRR! HIRRR!!.... BRRRR!!..

NE DEDİNİZ ANLAMADIM?...

-ARKASI VAR-

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

1970 BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI'NIN İLK ELEMESİNDE SEÇİLEN ŞİİRLER

UZAY

Ben bir astronotum
Aya gidiyorum.
Büyükayıdan korkuyorum,
Küçük ayı ile oynuyorum.
Saman yolunda yürüyorum,
Yıldızları yakından görüyorum.
Nihayet aya varıyorum,
Ayyy ne güzel uçuyorum!
Gökte yürüyorum,
Ne güzel astronot olmak!

ZELİHA BÜYÜKTEZCAN
(Bahçelievler İlkokulu öğrencisi - İSTANBUL)

EVİM

Evimiz üç katlı
Güzel, şirin bir evdir.
Bu evde dört kişilik
Bir aile yaşar.
Bu ailede yaşayanlar,
Babam, annem
kardeşimdir.

NEVESER NARİN
(Ortaokul öğrencisi UZUNKÖPRÜ)

NEBİL BOZDOĞAN
(Ankara Koleji hazırlık sınıfı öğren. - ANKARA)

ASKER OĞUL

Vatan onu ister,
Gurbet eller onu ister,
Ana oğlunu bekler...
Edirne'den Van'a,
Sinop'tan Adana'ya
Oğlu savaşta.
Ana ocakta
Bekler...
Nemli gözü yaşla dolu
Bekler... Bekler...

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

CANDAN DURAN: Karakol Çıkmazı, Gülden Apt. No. 9, daire 8, Kızıltoprak, Kadıköy - İSTANBUL. **(11 yaşında. Eski para ve kartpostal biriktiriyor. Şiir ve müziğe meraklı.)**

FÜSUN ŞENAY: Güven evler, Şair Nedim Sok. No. 14 - AFYON **(13 yaşında. Kibrit kutusu, pul koleksiyonu yapıyor. İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

ADNAN İNCEOĞLU: Saraylar Mah. 2 Ticari Yol No. 12, kat 1 - DENİZLİ. **(13 yaşında. Hafif Batı müziği ve şiir yazmaktan hoşlanıyor. Spora meraklı. İngilizce biliyor.)**

HÜSEYİN TANBUR: Aybey Mah. Yurt Sokak No. 72 - UŞAK. **(13 yaşında. Batı müziği ve tiyatrodan hoşlanıyor. Sporla ilgileniyor.)**

SEDAT İÇÖZ: Aybey Mah. Uğur Sokak No. 19/A - UŞAK. **(13 yaşında. Türk ve Batı müziği ile spordan hoşlanıyor.)**

İBRAHİM TARHAN: Atatürk Cad. No. 6 - CEYHAN **(16 yaşında lise öğrencisi, müzikten hoşlanıyor, kartpostal biriktiriyor.)**

ANADOLU ÖYKÜSÜ

Ocak başında toplanırdı
herkes,
Akşam olunca.
Konuşurlardı
Öyküler, efsaneler anlatırlardı
Sessiz sessiz dinlerdik.
Gece'leri eşkiyalar basardı
Köyü bazan.
Çalarlardı ne var ne yok.
Aç kurtlar
Kışın inerdi köye,
Korkardık.
Baharla beraber
Buzlar çözülür,
karları erirdi
Kara dağın.
Koyunlar, yavrular
Etraf canlanırdı,
Ekinler filiz verir
Boy atardı,
Sevinçten
Bayram yapardı köylüler.
Bazan askere gidenler olurdu
Kâh sevinir kâh üzülürdük.
Anadolu'nun kısa öyküsüdür
bu
Ne zamandan beri süregelir
Pek bilinmez,
Zaman zaman hatırlanır
Hayal meyal.
Yadedilir eski günler,
İşte!
Bu öykü böyle gelmiş
Böyle gider...

ENDER ÇETİNKAYA
(Kemal Atatürk Ortaokulu
öğrencisi Kadıköy - İST.)

KÜÇÜK DERE

Kimbilir ne dertler gizliydi onda
Ağlayarak akardı taa uzaktan gelirdi
Hazin hazin bakardı
Güneşin her zerresiyle
Kolayca yıkanırdı.
Bazan balıklara dalar
Bazan da kabarırdı
Sonra gene üzülür
Yavaş yavaş ağlardı.
Soramazdım ki ona
Belki de darılırdı,
Anlatmak istese de
Yanımda kalamazdı.
Her katresinde başka bir şey
Başka bir dert saklıydı,
Kimi vakit durulur
Kıyıya yaslanırdı,
Kimi taşlara vurup
Kahkahayı basardı.
Fakat gene akşamları
Yavaş yavaş akardı
Küçük dere sessizce
Gün batarken ağlardı.

HACER YEĞEN
(Lise orta kısmı öğrencisi
Kdz. EREĞLİ)

ECE ÇALIKOĞLU
(Özel Yükseliş Koleji
öğrencisi - ANKARA)

YILDIZLAR

Rüyamda yıldızları gördüm dün gece
Oynuyorlardı fırıl fırıl bilmece
Düşerlerken teker teker
Soruyorlardı birbirlerine
«Nereye gidiyoruz bu sefer»
Uyanınca rüyadan
Baktım pencere tarafından
Kaplamıştı gökyüzünü mavi bulutlar
Hiç kimse yoktu yıldızlardan taraf.

ÇİÇEKLER

Şu çiçekler aleminde
Neler var neler
Kırmızı güller
Ak ak karanfiller
Pembe Begonya lâleler
Severim yıldız çiçeğini
Ondadır yıldızların rengi
Ne hoştur şu çiçekler alemi

OLCA ÇALIKOĞLU
(Maltepe İlkokulu
öğrencisi - ANKARA)

...n ✿ Eğlence ✿ Bilgi ✿ Bilmece

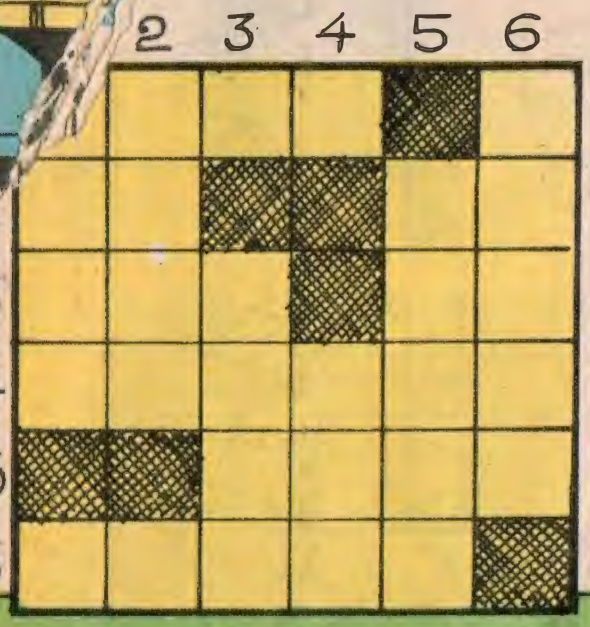

SOLDAN SAĞA: 1- BİR ÖLÇÜNÜN DOĞRULUĞUNU, YOKLAMAYA YARAYAN ALET 2- AYI EVİ; TERSİ EŞMEKTEN EMİR 3- HATIRA; BİR HAYVAN 4- EZAN OKUNAN YER 5- MEYDAN, SAHA 6- BİR KIŞ SPORU

YUKARDAN AŞAĞIYA: 1- TERSİ ŞİİR YAZAN 2- EN ÇOK ONU SEVERİZ 3- TERSİ BÜTÜNÜN İKİDE BİRİ 4- BİR GÖZ RENGİ 5- ALACA KARANLIK 6- TELLERİ DOKUMACILIKTA KULLANILAN BİR BİTKİ

1

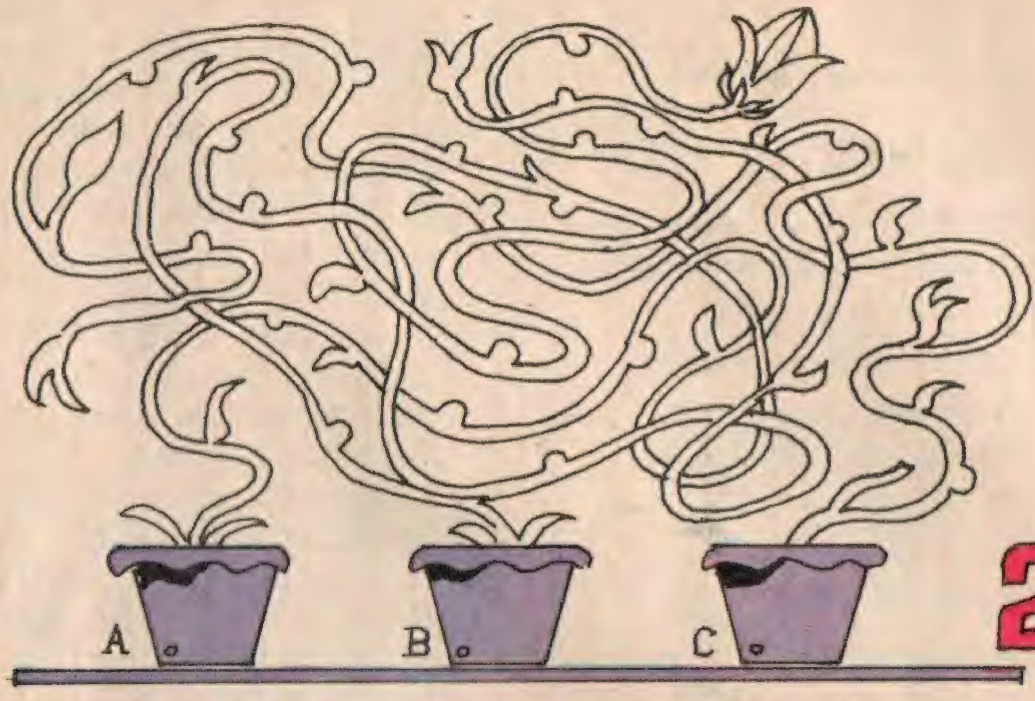

2

YUKARDAKİ TOMURCUK HANGİ SAKSIYA AİTTİR..

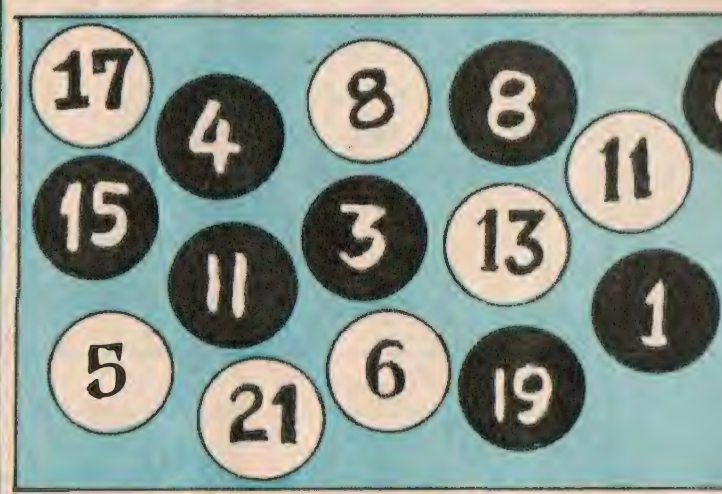

KALEM KULLANMADAN SİYAH DAİRELERDEKİ SAYILARIN TOPLAMINI BEYAZ DAİRELERDEKİNDEN ÇIKARTINIZ.

3

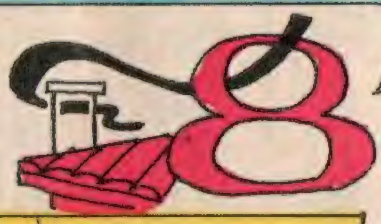

FARKI BULUNUZ

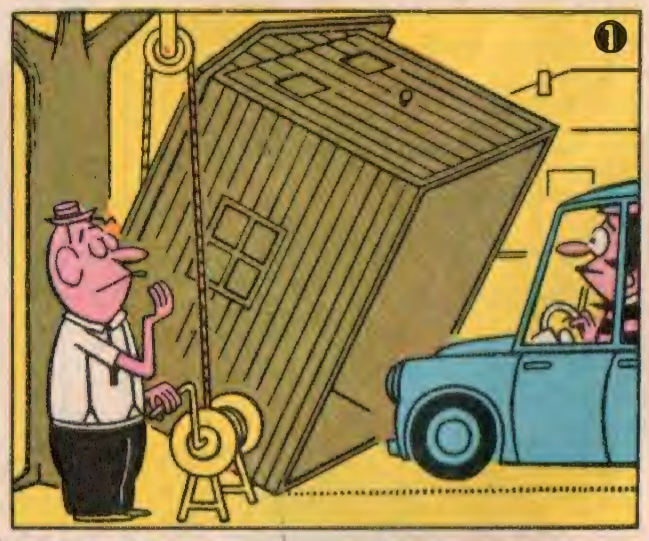

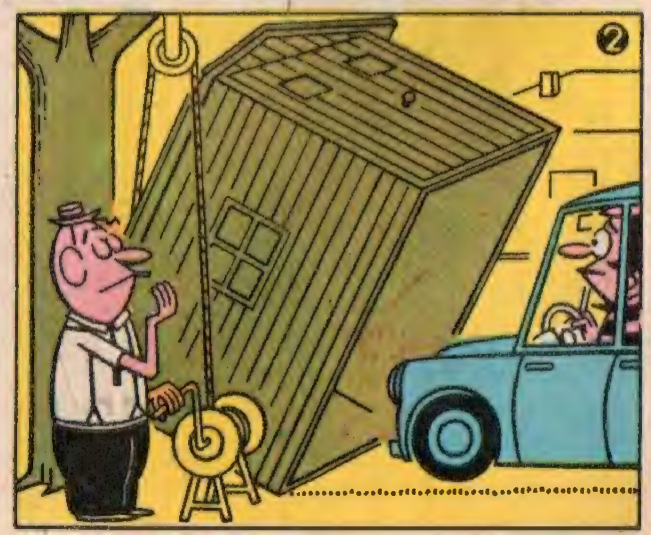

4

BU RESİM SİZE HANGİ GÜZEL ATASÖZÜMÜZÜ HATIRLATIYOR. BULABİLİR MİSİNİZ.

CEVAPLAR 30. SAYFADADIR

KARDEŞİME MASALLAR

KISKANÇ PİSİ BALIĞI

Balıklar ülkesinde bir düzensizliktir almış yürümüş. Bütün balıkların canına tak etmiş bu durum. Hiç bir balık ötekine saygı göstermiyor, kimse kimseyi umursamıyor, kimisi sola kimisi sağa yüzmek istiyor, ortada yüzmek isteyen balıkların yolunu kesiyorlarmış. Güçlü balıklar yollarına çıkan güçsüz balıklara, büyük balıklar küçük balıklara kuyruğuyla tokatı attığı gibi gökteki yıldızları saydırıyormuş. Güçsüzlerle küçükler rahat yüzü göremez olmuşlar, kaya kovuklarına sığınmışlar, korkudan ortalıkta yüzemiyorlarmış bile.

Bir gün, bu iş böyle gitmez demiş balıklar: Bir kralımız olsa, bizi şöyle güzelce yönetse, haklıyı haksızı ayırsa ne güzel olur, demişler. Irmağı boydan boya en hızlı yüzecek, ezilenleri koruyacak olan balığı kral seçmeye karar vermişler.

Hepsi yanyana s
lar, hakem olarak s
turna balığı kuyruğuy
işaret vermiş, olanca hız
le yüzmeye başlamışlar.
na balığı bir ok gibi fırla
olduğu yerden, onun yanısıra
ringa balığı, levrek, sazan, irili ufaklı bütün öbür balıklar.
Pisi balığı da kendini denemek istemiş, birinci gelmek umuduyle o da atılmış ileriye.

Bir ara:

«Ringa balığı kazandı, ringa kazandı! Yaşasın ringa!» diye bir ses işitilmiş. Gerilerde kalmış olan yassı pisi balığı bir yandan çabalarken bir yandan da:

«Kim kazandı, kim kazandı?» diye yassı yassı sormuş.

«Ringa kazandı, ringa, ringa!» demişler.

«Hıh, çıplak ringa mı?» diye sormuş pisi balığı, «cavlak ringa mı kazandı?» demiş kıskançlıkla ağzını eğerek. O günden beri de ağzı öyle eğri kalmış.

Bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, ISTANBUL»** adresine postalayınız.

Alp Osman Eden
İstanbul 26.10.58

Üner Çolak
Kemalpaşa 26.10.59

Sema Ercan
Ankara 30.10.60

İbrahim Ezel
Uşak 28.10.53

★Cumhur Sönmez
Kayseri 29.10.61

★Hüseyin Urgenç
Ödemiş 31.10.60

Ali Özgül
İstanbul 26.10.60

Melek Türkantos
İstanbul 27.10.57

Fikret Okuş
İstanbul 27.10.58

Sedat Polatoğlu
Adana 31.10.57

Murat Erpuyan
Balıkesir 29.10.55

Cengiz Ayhan
Ankara 26.10.58

★Cumhur Karakozak
Uşak 29.10.61

★Murat Aker
Balıkesir 26.10.62

★H. Erel Peker
Rize 29.10.61

★Emine Baştuğ
İstanbul 27.10.61

Kemal Özer
İstanbul 27.10.57

★Feyza Nevruz
İzmir 1.11.60

Bengi Ülgenalp
İstanbul 26.10.59

Yusuf Atilla Yağcı
Erzincan 1.10.58

Zühal Yediyıldız
İstanbul 29.10.58

Hülya İkizoğlu
Ladik 31.10.55

★Derya Dalay
İstanbul 1.11.63

İge Pınar
Durhan 26.10.63

C. Nevzat Tanyeri
Ankara 29.10.55

★Erçin Oral
Kırşehir 30.10.62

Oktay Koşar
Pazar 1.11.58

Cihan Aksoy
İstanbul 27.10.59

Elif Çınar
İstanbul 31.10.58

★Can Acar
Edremit 30.10.60

BİLGİ, BİLMECE, OYUN, EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) SOLDAN SAĞA:

1) AYAR. 2) İN, ŞE. 3) ANI, AT. 4) ŞEREFE. 5) ALAN. 6) KAYAK.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) ŞAİR. 2) ANNE. 3) YARI. 4) ELA. 5) ŞAFAK. 6) KETEN.

(2) A SAKSISI

(3) Toplam: 14

(4) GÜLÜ SEVEN DİKENİNE KATLANIR

8 FARK

1) Pantolon askısı. 2) Ağacın kökü. 3) Evin penceresi. 4) Arka evin bacası. 5) Makaranın ayağı. 6) Otomobilin tekeri. 7) Yine otomobilin dikiz aynası. 8) Halatın evi tutan kısmı.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

HAYVANLAR ÂLEMİ BİRBİRİNDEN YARATIKLARLA DOLUDUR. İŞTE BU LARDAN ÜÇÜ: ŞEMPANZE, PAPAĞAN V KURBAĞA.

Hayvanların arasında insana en yakını ve en akıllısı hiç şüphesiz şempanzedir. Yüzü şaşılacak derecede insana benzeyen şempanzelerin heyecanlarını, sevinçlerini, üzüntülerini yüz ifadelerine bakarak anlamak mümkündür. Sirklerin vazgeçilmez numaralarından biri şempanzelerin aralarında yaptıkları gösterilerdir. Özel olarak yetiştirilmiş şempanzeler bisiklete biner, ip atlar, tabak içinden insanlar gibi yemek yer.

SELECCIONES ILUSTRADAS Derechos Reservados ESPAÑA

«Darwın kurbağası» adı verilen bir cins kurbağa da yavrularına düşkünlüğüyle tanınmıştır. Bu kurbağanın erkeği, dişisinin yumurtalarını büyük bir dikkatle korur. Yumurtadan çıkan yavruları da, düşmanları kapmasın diye günlerce ağzının içinde saklar.

Papağanların başlıca özellikleri, duydukları sesleri, özellikle insan seslerini şaşılacak derecede taklit edebilmeleridir. On, oniki kelimelik cümleleri bile tekrarlayan kuş, elbette ki söylediği sözlerin anlamını bilmez.

F. GUIXOVART 60 - S.I

Yesör OKURYAZAR

MÖÖÖ!!

MÖÖÖ?..

DAN!!

MÖÖÖÖ!

DAN!!

SANSÜR

TAP TAP